

APÉNDICE GRAMATICAL

1. ARTÍCULO

	Singular			Plural		
	M	F	N	M	F	N
N.	ó	ή	τό	οι	αι	τά
A.	τόν	τήν	τό	τούς	τάς	τά
G.	τοῦ	τῆς	τού	τῶν	τῶν	τῶν
D.	τῷ	τῇ	τῷ	τοῖς	ταῖς	τοῖς

2. SUSTANTIVOS

A. Primera declinación

Desinencias

	Temas en -α femeninos			Temas en -α masculinos			
	Singular	Plural		Singular	Plural		
	-α pura	-α mixta	-η		-α pura	-η	
N.	-α	-α	-η	-αι	-ας	-ης	-αι
V.	-α	-α	-η	-αι	-α	-ά	-αι
A.	-αν	-αν	-ην	-ας	-αν	-ην	-ας
G.	-ας	-ης	-ης	-ών	-ου	-ου	-ών
D.	-ᾳ	-ῃ	-ῃ	-αις	-ᾳ	-ῃ	-αις

Sustantivos femeninos

oikia, -ας, ḥ casa; γλώπτα, -ης, ḥ lengua; τιμή, -ῆς, ḥ honor.

	Temas en -α femeninos					
	Singular		Plural			
	-α pura	-α mixta	-η	-α pura	-α mixta	-η
N.	οικί-α	γλώπτ-α	τιμ-ή	οικί-αι	γλώπτ-αι	τιμ-άι
V.	οικί-α	γλώπτ-α	τιμ-ή	οικί-αι	γλώπτ-αι	τιμ-άι
A.	οικί-αν	γλώπτ-αν	τιμ-ήν	οικί-ας	γλώπτ-ας	τιμ-άς
G.	οικί-ας	γλώπτ-ης	τιμ-ής	οικί-ών	γλώπτ-ών	τιμ-ών
D.	οικί-ᾳ	γλώπτ-ῃ	τιμ-ῃ	οικί-αις	γλώπτ-αις	τιμ-αῖς

Sustantivos masculinos

Estos sustantivos añaden una -ς a la vocal del tema en el nominativo singular y en el genitivo singular sustituyen la desinencia -ας, -ης de los femeninos por -ου de la segunda declinación.

νεανίας, -ου, ó *joven*; πολίτης, -ου, ó *ciudadano*.

	Temas en -α masculinos			
	Singular		Plural	
	-ας, tema: νεανία	-ης, tema πολίτα	-ας pura	-ης
N.	νεανί-ας	πολίτ-ης	νεανί-αι	πολίτ-αι
V.	νεανί-α	πολίτ-ά	νεανί-αι	πολίτ-αι
A.	νεανί-αν	πολίτ-ην	νεανί-ας	πολίτ-ας
G.	νεανί-ου	πολίτ-ου	νεανί-ών	πολίτ-ών
D.	νεανί-ᾳ	πολίτ-ῃ	νεανί-αις	πολίτ-αις

Los sustantivos en -ης forman el vocativo singular con -ᾰ (alfa breve), pero los nombres propios de persona lo forman con la terminación -η: Εύριπιδης Eurípides, voc. Εύριπιδη, Θουκυδίδης Tucídides, voc. Θουκυδίδη.

Contractos de la primera declinación

En singular, la -α final del tema puede ir precedida de -α- o de -ε-. El encuentro de las dos vocales origina las siguientes contracciones: α + α > α; ε + α > η (α larga si va después de β). En plural α y ε desaparecen ante vocal larga o diptongo:

Se declinan como temas en -α pura y en -η. Femeninos: μνά-α > μνᾶ mina, ἄργυρέ-α > ἄργυρᾶ argéntea, Αθηνά-α > Αθηνᾶ Atenea, συκέ-α > συκῆ higuera, γέ-α > γῆ tierra. Masculino: Ἐρμέ-ας > Ἐρμῆs Hermes.

	Singular			Plural		
	μνᾶ	συκῆ	γῆ	μνᾶ	συκῆ	γῆ
N.	μνάα > μνᾶ	συκέα > συκῆ	γέα > γῆ	μνάαι > μνᾶι	συκέαι > συκᾶι	γεαῖ
V.	μνάα > μνᾶ	συκέα > συκῆ	γέα > γῆ	μνάαι > μνᾶι	συκέαι > συκᾶι	γεαῖ
A.	μνάαν > μνᾶν	συκέαν > συκῆν	γέαν > γῆν	μνάας > μνᾶς	συκέας > συκᾶς	γεᾶς
G.	μνάας > μνᾶς	συκέας > συκῆς	γέας > γῆς	μνάων > μνῶν	συκέων > συκῶν	γεών
D.	μνάᾳ > μνᾶ	συκέᾳ > συκῆ	γέᾳ > γῆ	μνάαις > μνᾶις	συκέαις > συκᾶις	γεαῖς

¹ No contrae en plural

Temas en -α contractos. Nombres propios femeninos y masculinos. Ἀθηνᾶ, -ᾶς, ἡ *Atenea*, Ἐρμῆς, -οῦ, ὁ *Hermes*.

	Ἀθηνᾶ	Ἐρμῆς
N.	Ἀθηνᾶ	Ἐρμῆς
V.	Ἀθηνᾶ	Ἐρμῆ
A.	Ἀθηνᾶν	Ἐρμῆν
G.	Ἀθηνᾶς	Ἐρμοῦ
D.	Ἀθηνᾶ	Ἐρμῆ

B. Segunda declinación

Desinencias de los temas en -ο

	Singular		Plural	
	Masc. y fem.	Neutro	Masc. y fem.	Neutro
N.	-ος	-ον	-οι	-α
V.	-ε	-ον	-οι	-α
A.	-ον	-ον	-ους	-α
G.	-ου	-ου	-ων	-ων
D.	-ω	-ω	-οις	-οις

λύκος, -ου, ὁ *lobo*; νῆσος, -ου, ἡ *isla*; ρόδον, -ου, τό *rosa*.

	Singular			Plural		
	Masculino	Femenino	Neutro	Masculino	Femenino	Neutro
N.	λύκ-ος	νῆσ-ος	ρόδ-ον	λύκ-οι	νῆσ-οι	ρόδ-α
V.	λύκ-ε	νῆσ-ε	ρόδ-ον	λύκ-οι	νῆσ-οι	ρόδ-α
A.	λύκ-ον	νῆσ-ον	ρόδ-ον	λύκ-ους	νῆσ-ους	ρόδ-α
G.	λύκ-ου	νῆσ-ου	ρόδ-ου	λύκ-ων	νῆσ-ων	ρόδ-ων
D.	λύκ-ῷ	νῆσ-ῷ	ρόδ-ῷ	λύκ-οις	νῆσ-οις	ρόδ-οις

Contractos de la segunda declinación

Reglas de contracción: ο + ε, ε + ο, ο + ο se contraen en ου; ε + α se contraen en α; ο y ε desaparecen ante vocal larga o diptongo.

Temas en -ο						
	Singular			Plural		
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro
N.	νόος > νοῦς	όστέον > όστοῦν	νόοι > νοῖ	όστέα > όστᾶ		
V.	νόε > νοῦ	όστέον > όστοῦν	νόοι > νοῖ	όστέα > όστᾶ		
A.	νόον > νοῦν	όστέον > όστοῦν	νόους > νοῦς	όστέα > όστᾶ		
G.	νόου > νοῦ	όστέου > όστοῦ	νόων > νῶν	όστέων > όστῶν		
D.	νόώ > νώ	όστέω > όστῷ	νόοις > νοῖς	όστέοις > όστοῖς		

Declinación ática

Son masculinos o neutros caracterizados por alargar la vocal del tema -ο- en -ω.

El contacto de la -ω- con las desinencias origina el siguiente tipo de declinación:

		Singular		Plural	
		MASCULINO	NEUTRO	MASCULINO	NEUTRO
		Tema νεω <i>templo</i>	Tema ἀνώγεω <i>granero</i>		
N.	νεώς (< νηός < νάος)	ἀνώγεων		νεώ	ἀνώγεα
V.	νεώς	ἀνώγεων		νεώ	ἀνώγεα
A.	νεών	ἀνώγεων		νεώς	ἀνώγεα
G.	νεώ	ἀνώγεω		νεών	ἀνώγεων
D.	νεώ	ἀνώγεω		νεώς	ἀνώγεως

a) Adjetivos que se declinan por la 2ª y 1ª

μικρός, -ά, -όν *pequeño* y καλός, -ή, -όν *hermoso*

SINGULAR		MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
	N.	μικρός	μικρά	μικρόν	καλός	καλή	καλόν
PLURAL	V.	μικρέ	μικρά	μικρόν	καλέ	καλή	καλόν
	A.	μικρόν	μικράν	μικρόν	καλόν	καλήν	καλόν
	G.	μικροῦ	μικράς	μικροῦ	καλοῦ	καλῆς	καλοῦ
	D.	μικρῷ	μικρᾷ	μικρῷ	καλῷ	καλῇ	καλῷ
	N.	μικροί	μικράι	μικρά	καλοί	καλαί	καλά
	V.	μικροί	μικράι	μικρά	καλούς	καλάς	καλά
	A.	μικρούς	μικράς	μικρών	καλών	καλών	καλών
	G.	μικρῶν	μικράς	μικρών	καλοῖς	καλάς	καλάς
	D.	μικροῖς	μικράῖς	μικρῷς	καλοῖς	καλάῖς	καλοῖς

Adjetivos contractos de la 2^a y 1^a, femenino en -α (por lo general sin vocativo) - ἀργύρεος, -α, -ον [-οῦς, -ᾶ -οῦν] *argénteo, de plata*

SINGULAR	MASCULINO		FEMENINO	NEUTRO	
	N.	A.	G.	D.	
	ἀργυρέος > ἀργυροῦς ἀργυρέον > ἀργυροῦν ἀργυρέου > ἀργυροῦ ἀργυρέω > ἀργυρῷ		ἀργυρέα > ἀργυρᾶ ἀργυρέαν > ἀργυρᾶν ἀργυρέας > ἀργυρᾶς ἀργυρέᾳ > ἀργυρᾷ		ἀργυρέον > ἀργυροῦν ἀργυρέον > ἀργυροῦν ἀργυρέου > ἀργυροῦ ἀργυρέω > ἀργυρῷ
PLURAL	N. A. G. D.	ἀργυρέοι > ἀργυροῖ ἀργυρέους > ἀργυροῦς ἀργυρέων > ἀργυρῶν ἀργυρέοις > ἀργυροῖς	ἀργυρέαι > ἀργυρᾶι ἀργυρέας > ἀργυρᾶς ἀργυρέων > ἀργυρῶν ἀργυρέαις > ἀργυρᾶς		ἀργυρέα > ἀργυρᾶ ἀργυρέα > ἀργυρᾶ ἀργυρέων > ἀργυρῶν ἀργυρέοις > ἀργυροῖς

Adjetivos contractos de la 2^a y 1^a, femenino en -η: χρύσεος, -έα, -εον [-οῦς, -ῆ, -οῦν] *áureo, de oro*

	Singular			Plural		
	Masculino	Femenino	Neutro	Masculino	Femenino	Neutro
N.	χρυσοῦς	χρυσῆ	χρυσοῦν	χρυσοῖς	χρυσαῖ	χρυσᾶ
A.	χρυσοῦν	χρυσῆν	χρυσοῦν	χρυσοῖς	χρυσᾶς	χρυσᾶ
G.	χρυσοῦ	χρυσῆς	χρυσοῦ	χρυσῶν	χρυσῶν	χρυσῶν
D.	χρυσῷ	χρυσῇ	χρυσῷ	χρυσοῖς	χρυσαῖς	χρυσοῖς

Adjetivos que se declinan por la 2ª declinación ática y la 1^a: πλέως, πλέα, πλέων *lleno*.

No se dan contracciones en esta declinación.

	Singular			Plural		
	Masculino	Femenino	Neutro	Masculino	Femenino	Neutro
N.	πλέως	πλέα	πλέων	πλέω	πλέαι	πλέαι
A.	πλέων	πλέαν	πλέων	πλέως	πλέας	πλέων
G.	πλέω	πλέας	πλέω	πλέων	πλέων	πλέων
D.	πλέω	πλέα	πλέω	πλέως	πλέαις	πλέως

Adjetivos de dos terminaciones de la 2ª declinación: ἔνδοξος, -ον *famoso*

	Singular		Plural	
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro
N.	ἔνδοξος	ἔνδοξον	ἔνδοξοι	ἔνδοξα
	ἔνδοξε	ἔνδοξον	ἔνδοξοι	ἔνδοξα
V.	ἔνδοξον		ἔνδοξοι	
A.			ἔνδοξοις	
G.			ἔνδοξον	
D.			ἔνδοξοις	

Adjetivos de dos terminaciones de la 2ª declinación contractos: εὔνοις, -ουν *benévolos*

	Singular		Plural	
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro
N.	εὔνοις	εὔνουν	εὔνοι	εὔνοαι ¹
	εὔνου	εὔνουν	εὔνοι	εὔνοα
V.	εὔνουν		εὔνοι	
A.			εὔνουν	
G.			εὔνου	
D.			εὔνων	

¹ El neutro plural no contrae.

Adjetivos de dos terminaciones de la 2ª declinación ática ἵλεως, -ων *favorable, propicio*

	Singular		Plural	
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro
N.	ἵλεως	ἵλεων	ἵλεω	ἵλεα
	ἵλεως	ἵλεων	ἵλεω	ἵλεα
V.	ἵλεων		ἵλεω	
A.			ἵλεων	
G.			ἵλεω	
D.			ἵλεως	

C. Tercera declinación

Desinencias

Singular		Plural			
MASCULINO Y FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO Y FEMENINO	NEUTRO		
N.	-ς o tema alargado	-	N.	-ες	-α
V.	-ς o sin desinencia	-	V.	-ες	-α
A.	-ν, -α	-	A.	-ας, -ς (<*-ns)	-α
G.	-ος	-ος	G.	-ων	-ων
D.	-ι	-ι	D.	-σι(ν)	-σι(ν)

1. Temas en consonante

a) Labial

Sustantivos masculinos y femeninos. Todos con -ç en el nominativo singular

γύψ, -γυπτός buitre Tema γυπτ-			φλέψ, φλεβός vena Tema φλεβ-	
Singular			Plural	
N.	γύψ	φλέψ	γῦπ-ες	φλέβ-ες
V.	γύψ	φλέψ	γῦπ-ες	φλέβ-ες
A.	γῦπ-α	φλέβ-α	γῦπ-ας	φλέβ-ας
G.	γυπτ-ός	φλεβ-ός	γυπτ-ῶν	φλεβ-ῶν
D.	γυπτ-ι	φλεβ-ι	γυψί(ν)	φλεψί(ν)

b). Velar (o gutural)

Sustantivos masculinos y femeninos. Todos con -ç en el nominativo singular φύλαξ, -κος, ó *guardián*; αῖξ, αἰγός, ἡ *cabra*:

Tema	ό φύλαξ φυλακ-	ή αῖξ αἴγ-		
	Singular		Plural	
N.	φύλαξ	αῖξ	φύλακ-ες	αἴγ-ες
V.	φύλαξ	αῖξ	φύλακ-ες	αἴγ-ες
A.	φύλακ-α	αἴγ-α	φύλακ-ας	αἴγ-ας
G.	φύλακ-ος	αἴγ-ός	φυλάκ-ων	αἴγ-ῶν
D.	φύλακ-ι	αἴγ-ι	φύλαξ(ν)	αἴξ(ν)

c) Dental

Sustantivos masculinos, femeninos y neutros

Los masculinos y femeninos tienen -ç en el nominativo singular. Los neutros pierden la dental final en nom. voc. y ac. singular: *σῶματ > σῶμα.

Los temas en -ιç o en -αç que no lleven el acento en la última vocal tienen el ac. sing. en -ιν y en -αν y el voc. en -ι y en -α, respectivamente.

Tema		ή λαμπάς lámpara λαμπτάδ-	τὸ σῶμα cuero σωματ-	ή χάρις gracia χαριτ-	ή κόρυς yelmo κορυθ-	ή πατρίς patria πατριδ-	ή χλαμύς clámide χλαμυδ-
SINGULAR	N. V. A. G. D.	λαμπά-ç λαμπά-ç λαμπτάδ-α λαμπτάδ-ος λαμπτάδ-ι	σῶμα σῶμα σῶμα σῶματ-ος σῶματ-ι	χάρι-ç χάρι χάρι-ν χαριτ-ος χαριτ-ι	κόρυ-ç κόρυ κόρυ-ν κόρυθ-ος κόρυθ-ι	πατρί-ç πατρί-ç πατριδ-α πατριδ-ος πατριδ-ι	χλαμύ-ç χλαμύ-ç χλαμύδ-α χλαμύδ-ος χλαμύδ-ι
PLURAL	N. V. A. G. D.	λαμπάδ-ες λαμπάδ-ες λαμπτάδ-ας λαμπτάδ-ων λαμπά-σι(ν)	σῶματ-α σῶματ-α σῶματ-α σωμάτ-ων σωμάτ-σι(ν)	χάριτ-ες χάριτ-ες χάριτ-ας χαριτ-ων χαριτ-σι(ν)	κόρυθ-ες κόρυθ-ες κόρυθ-ας κορύθ-ων κόρυ-σι(ν)	πατριδ-ες πατριδ-ες πατριδ-ας πατριδ-ων πατρι-σι(ν)	χλαμύδ-ες χλαμύδ-ες χλαμύδ-ας χλαμύδ-ων χλαμύ-σι(ν)

d) Temas en sonante: nasal y líquida

NASAL			LÍQUIDA					
Tema		ό λιμήν puerto λιμεν-	ή ἀηδών ruiseñor ἀηδον-	ή ρίς nariz ρίν-	ό ᾶλς sal άλ-	ό ρήτωρ orador ρήτορ-	ό ἀνήρ varón ἀνερ-	ό πατήρ padre πατερ-
SINGULAR	N. V. A. G. D.	λιμήν λιμήν λιμέν-α λιμέν-ος λιμέν-ι	ἀηδών ἀηδόν ἀηδόν-α ἀηδόν-ος ἀηδόν-ι	ρίς ρίς ρίν-α ρίν-ός ρίν-ι	ᾶλς ᾶλς ἄλ-α ἄλ-ός ἄλ-ι	ρήτωρ ρήτωρ ρήτορ-α ρήτορ-ος ρήτορ-ι	ἀνήρ ἀνερ ἄνδρ-α ἄνδρ-ός ἄνδρ-ι	πατήρ πάτερ πατέρ-α πατρ-ός πατρ-ί
PLURAL	N. V. A. G. D.	λιμέν-ες λιμέν-ες λιμέν-ας λιμέν-ων λιμέν-σι(ν)	ἀηδόν-ες ἀηδόν-ες ἀηδόν-ας ἀηδόν-ων ἀηδό-σι(ν)	ρίν-ες ρίν-ες ρίν-ας ρίν-ών ρί-σι(ν)	ἄλ-ες ἄλ-ες ἄλ-ας ἄλ-ών ἄλ-σι(ν)	ρήτορ-ες ρήτορ-ες ρήτορ-ας ρήτορ-ων ρήτορ-σι(ν)	ἄνδρ-ες ἄνδρ-ες ἄνδρ-ας ἄνδρ-ών ἄνδρ-σι(ν)	πατέρ-ες πατέρ-ες πατέρ-ας πατέρ-ων πατρά-σι

Adjetivos de tema en nasal de tres terminaciones: μέλας, μέλαινα, μέλαν *negro*.

	Singular			Plural		
	Masculino	Femenino	Neutro	Masculino	Femenino	Neutro
N.	μέλας	μέλαιν-α	μέλαν	μέλαν-ες	μέλαιν-αι	μέλαν-α
V.	μέλαν	μέλαιν-α	μέλαν	μέλαν-ες	μέλαιν-αι	μέλαν-α
A.	μέλαν-α	μέλαιν-αν	μέλαν	μέλαν-ας	μέλαιν-ας	μέλαν-α
G.	μέλαν-ος	μελαινίης	μέλαν	μέλαν-ων	μέλαιν-ών	μέλαν-ων
D.	μέλαν-ι	μελαινή	μέλαν-ι	μέλαν-σι	μέλαιν-αις	μέλαν-σι

Adjetivos de tema en nasal de dos terminaciones

σώφρων, σώφρον <i>sensato</i> Τέμα σώφρον-					
	Singular		Plural		
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro	
N. V. A. G. D.	σώφρων σώφρον σώφρον-α	σώφρον σώφρον σώφρον	σώφρον-ες σώφρον-ες σώφρον-ας	σώφρον-α σώφρον-α σώφρον-α	
	σώφρον-ος σώφρον-ι		σωφρόν-ων σώφρο-σι		

Grupo -ντ

Es una variante de los temas en dental. Presentan estos tres tipos: -αντ-, -οντ-, εντ: γίγας, -αντος, ὁ *gigante*; ὀδούς, -οντος, ὁ *diente*: γέρων, -οντος, ὁ *anciano*.

Tema		γίγας <i>gigante</i> γίγαντ-	ἡ πατρίς <i>patria</i> πατριδ-	γέρων <i>anciano</i> γεροντ-
SINGULAR	N. V. A. G. D.	γίγας γίγαν γίγαντ-α γίγαντ-ος γίγαντ-ι	ὁδούς- ὁδούς- ὁδόντ-α ὁδόντ-ος ὁδόντ-ι	γέρων γέρον γέροντ-α γέροντ-ος γέροντ-ι
PLURAL	N. V. A. G. D.	γίγαντ-ες γίγαντ-ες γίγαντ-ας γιγάντ-ων γίγα-σι(ν)	ὁδόντ-ες ὁδόντ-ες ὁδόντ-ας ὁδόντ-ων ὁδού-σι(ν)	γέροντ-ες γέροντ-ες γέροντ-ας γερόντ-ων γέρου-σι(ν)

Adjetivos y participios de tema en -ντ

Pertenecen a este tipo adjetivos y participios de tema en -οντ-, como, ἄκων, ἄκουσα, ἄκον *involuntario*; λύων, λύουσα, λύον *desatando*, que *desata*; adjetivos y participios de tema en -εντ-, como χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν *gracioso*; λυθείς, λυθεΐσα, λυθέν *desatado* y de tema en -αντ-, como, πάς, πάσα, πᾶν *todo*; ιστάς, ιστάσα, ιστάν *colocando*. Todos forman el femenino por la primera declinación en -α impura o mixta.

Tema		ἄκων, ἄκουσα, ἄκον <i>IN VOLUNTARIO</i> ἄκοντ-			χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν <i>GRACIOSO</i> χαριεντ-		
		MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
SINGULAR	N. V. A. G. D.	ἄκων ἄκον ἄκοντ-α ἄκοντ-ος ἄκοντ-ι	ἄκουσ-α ἄκουσ-α ἄκουσ-αν άκουσ-ης άκουσ-η	ἄκον ἄκον ἄκοντ-α ἄκοντ-ος ἄκοντ-ι	χαρίεις- χαρίεν χαριεντ-α χαριεντ-ος χαριεντ-ι	χαριεσσ-α- χαριεσσ-α- χαριεσσ-αν χαριεσσ-ης χαριεσσ-η	χαρίεν χαρίεν χαρίεν χαριεντ-ος χαριεντ-ι
	N. V. A. G. D.	ἄκοντ-ες ἄκοντ-ας ἄκοντ-ων άκου-σι(ν)	ἄκουσ-αι άκουσ-ας άκουσ-ῶν άκουσ-αις	ἄκοντ-α ἄκοντ-α ἄκοντ-ων άκου-σι(ν)	χαριεντ-ες- χαριεντ-ες- χαριεντ-ων χαριε-σι(ν)	χαριεσσ-αι- χαριεσσ-ας- χαριεσσ-ῶν χαριεσσ-αις	χαριεντ-α- χαριεντ-α- χαριεντ-ων χαριε-σι(ν)

πᾶς, πάσα, πᾶν <i>todo</i> Τέμα παντ-						
	Singular			Plural		
	Masculino	Femenino	Neutro	Masculino	Femenino	
N. V. A. G. D.	πᾶς πᾶς πάντ-α παντ-ός παντ-ι	πάσ-α πάσ-α πάσ-αν πάσ-ης πάσ-η	πᾶν πᾶν πᾶν πάντ-ων παντ-ι	πάντ-ες πάντ-ες πάντ-ας πάντ-ων πά-σι	πάντ-αι πάντ-αι πάντ-ας πασ-ῶν πάντ-αις	πάντ-α πάντ-α πάντ-α πάντ-ων πά-σι

Declinación de los participios λύων, λύουσα, λύον *desatando*, que *desata* y λυθείς, λυθεΐσα, λυθέν *desatado*.

Tema		λύων, λύουσα, λύον λυοντ-			λυθείς, λυθεΐσα, λυθέν λυθεντ-		
		MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
SINGULAR	N.V. A. G. D.	λύων λύοντ-α λύοντ-ος λύοντ-ι	λύουσ-α λύουσ-αν λυούσ-ης λυούσ-η	λύον λύον λύοντ-ος λύοντ-ι	λυθείς- λυθέντ-α λυθέντ-ος λυθέντ-ι	λυθεισ-α- λυθεισ-α- λυθεισ-αν λυθεισ-ης λυθεισ-η	λυθέν λυθέν λυθεντ-ος λυθεντ-ι
	N. V. A. G. D.	λύοντ-ες λύοντ-ας λύοντ-ων λύου-σι(ν)	λύουσ-αι λύουσ-ας λυούσ-ῶν λυούσ-αις	λύοντ-α λύοντ-α λύοντ-ων λύου-σι(ν)	λυθεντ-ες- λυθεντ-ες- λυθεντ-ων λυθεισ-ης- λυθεισ-η	λυθεισ-αι- λυθεισ-ας- λυθεισ-ῶν λυθεισ-αις	λυθέντ-α λυθέντ-α λυθεντ-ων λυθεισ-ης- λυθεισ-η

e) Temas en -s-

Pertenecen a este tipo sustantivos y adjetivos.

- Temas en -ος / -εσ- en -ης / -εσ-; en -ασ- y en -ως / -οσ-

Tema		τὸ γένος <i>raza</i> γενος / γενεσ-	ἡ τριήρης <i>trirreme</i> τριηρεσ-	τὸ κρέας <i>carné</i> κρεασ-	ἡ αἰδώς <i>pudor</i> αιδος-
SINGULAR	N.	γένος	τριήρης	κρέας	αἰδώς
	V.	γένος	τριηρες	κρέας	αἰδώς
	A.	γένος	τριήρη < τριήρη(σ)-α	κρέας	αἰδῶ < αἰδόσ-α
	G.	γένους < γένε(σ)-ος	τριήρους < τριήρη(σ)-ος	κρέως < κρέα(σ)-ος	αἰδοῦς < αἰδόσ-ος
	D.	γένει < γένε(σ)-ι	τριήρει < τριήρη(σ)-ι	κρεα < κρέα(σ)-ι	αἰδοῖ < αἰδόσ-ι
PLURAL	N.	γένη < γένε(σ)-α	τριήρεις < τριηρε(σ)-ες	κρέα < κρέα(σ)-α	CARECE
	V.	γένη < γένε(σ)-α	τριηρεις < τριηρε(σ)-ες	κρέα < κρέα(σ)-α	DE
	A.	γένη < γένε(σ)-α	τριήρεις (= que nom.)	κρέα < κρέα(σ)-α	PLURAL
	G.	γενῶν < γενέ(σ)-ων	τριήρων < τριήρε(σ)-ων	κρεῶν < κρέα(σ)-ων	
	D.	γένεσι < γένε(σ)-σι	τριήρεσι(ν) < τριηρε(σ)-σι	κρέασι < κρέα(σ)-σι	

Adjetivos de tema en -σ-: ἀληθής, ἀληθές, *verdadero*.

Singular			Plural		
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro	
N.	ἀληθής	ὀἀληθές	ἀληθεῖς < ἀληθέ(σ)ες	ἀληθή < ἀληθέ(σ)α	
V.	ἀληθές	ἀληθές	ἀληθεῖς	ἀληθή	
A.	ἀληθῆ < ἀληθέ(σ)α	ἀληθές	ἀληθεῖς	ἀληθῆ	
G.	ἀληθοῦς < ἀληθέ(σ)ος	ἀληθοῦς	ἀληθῶν	ἀληθῶν	
D.	ἀληθῆ < ἀληθέ(σ)ι	ἀληθεῖ	ἀληθεῖ	ἀληθέσι	

2. Temas en vocal

- a) Temas en -ι, -υ

Tema		ἡ οἵς ονεja oi-	ἡ πόλις <i>ciudad</i> πολι- / πολει-	ὁ μῦς <i>ratón</i> μυ-	ὁ πῆχυς <i>codo</i> πηχυ- / πηχευ-	τὸ ἄστυ <i>villa, ciudad</i> άστυ / ἄστευ-
SINGULAR	N.	οἵς	πόλις	μῦς	πῆχυς	ἄστυ
	V.	οἱ	πόλι	μῦς	πῆχυ	ἄστυ
	A.	οῖν	πόλιν	μῦν	πῆχυν	ἄστυ
	G.	οιός	πόλεως	μυός	πῆχεως	ἄστεως
	D.	οἱ	πόλει	μύ	πῆχει	ἄστει
PLURAL	N.	οίες	πόλεις	μύες	πῆχεις	ἄστη
	V.	οἱες	πόλεις	μύες	πῆχεις	ἄστη
	A.	οῖς	πόλεις	μύς	πῆχεις	ἄστη
	G.	οιών	πόλεων	μυῶν	πῆχεων	ἄστεων
	D.	οισι(ν)	πόλεσι(ν)	μυσί	πῆχεσι	ἄστεσι

Adjetivos de tema en -u de tres terminaciones: ταχύς, ταχεῖα, ταχύ *rápido*.

SINGULAR				PLURAL		
	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
N.	ταχύς	ταχεῖα	ταχύ	ταχεῖς	ταχεῖαι	ταχέα
V.	ταχύ	ταχεῖα	ταχύ	ταχεῖς	ταχεῖαι	ταχέα
A.	ταχύν	ταχεῖαν	ταχύ	ταχεῖς	ταχείας	ταχέα
G.	ταχεός	ταχείας	ταχέος	ταχείων	ταχείων	ταχέων
D.	ταχεῖ	ταχείᾳ	ταχεῖ	ταχεῖσι	ταχείαις	ταχέσι

- b) Temas en diptongo: -ευ, -αυ, -ου, -οι y tema en -ω

Tema		ὁ βασιλεύς <i>rey</i> βασιλευ-	ἡ γραῦς <i>vieja</i> γραυ-	ὁ, ἡ βοῦς <i>buey, vaca</i> βου-	ἡ πειθώ <i>persuasión</i> πειθοι-	ὁ ἥρως <i>héroe</i> ἥρω-
SINGULAR	N.	βασιλεύς	γραῦς	βοῦ-	πειθώ	ἥρως
	V.	βασιλεῦ	γραῦ	βοῦ	πειθοῖ	ἥρως
	A.	βασιλέ-α	γραῦν	βοῦν	πειθώ < -οια	ἥρωα / ἥρω
	G.	βασιλέ-ως	γραῦ-	βο-ός	πειθοῦς < -οιος	ἥρωας / ἥρω
	D.	βασιλε-ί	γρα-ΐ	βο-ΐ	πειθοῖ < -οιι	ἥρωι / ἥρω
PLURAL	N.	βασιλεῖς ¹	γραῦ-ες	βό-ες	No tiene	ἥρωες / ἥρως
	V.	βασιλεῖς	γραῦ-ες	βοῦ-ς	plural	ἥρωες / ἥρως
	A.	βασιλέ-ας	γραῦ-	βο-ών		ἥρωας / ἥρως
	G.	βασιλέ-ων	γρα-ών	βο-ών		ἥρωών
	D.	βασιλε-σι(ν)	γρα-σι(ν)	βο-σι(ν)		ἥρωσι

¹ El nom. y voc. de plural pueden tener también la terminación -ης: βασιλῆς.

Palabras irregulares de la tercera declinación

Ζεύς, Διός *Zeus*

N.	Ζεύς	Zῆν
V.	Ζεῦ	Zῆν
A.	Δία	Zῆνα
G.	Διός	Zῆνός
D.	Διί	Zῆνι

γυνή, γυναικός *mujer*

	Singular	Plural
N.	γυνή	γυναῖκ-ες
V.	γύναι	γυναῖκ-ες
A.	γυναῖκ-α	γυναῖκ-ας
G.	γυναικ-ός	γυναικ-ῶν
D.	γυναικ-ί	γυναικί

κύων, κυνός, ó *perro*

	Singular	Plural
N.	κύων	κύν-ες
V.	κύον	κύν-ες
A.	κύν-α	κύν-ας
G.	κυν-ός	κυν-ῶν
D.	κυν-ί	κυ-σί (v)

ναῦς, νεώς, ἡ *nave*

ὕδωρ, ὕδατος, τό *agua*; y ἥπαρ, ἥπατος, τό *hígado*

Tema		ὕδωρ, ὕδατος <i>agua</i> ύδωρ / ύδατ-	ἥπαρ, ἥπατος <i>hígado</i> ἥπαρ / ἥπατ-
SINGULAR	N. V. A. G. D.	ὕδωρ ὕδωρ ὕδωρ ύδατ-ος ύδατ-ι	ἥπαρ ἥπαρ ἥπαρ ἥπατ-ος ἥπατ-ι
PLURAL	N. V. A. G. D.	ύδατ-α ύδατ-α ύδατ-α ύδατ-ων ύδα-σι	ἥπατ-α ἥπατ-α ἥπατ-α ἥπατ-ων ἥπα-σι

χείρ, χειρός, ἡ *mano*

	Singular	Plural
N.	χείρ	χεῖρ-ες
V.	χείρ	χεῖρ-ες
A.	χεῖρ-α	χεῖρ-ας
G.	χειρ-ός	χειρ-ῶν
D.	χειρ-ί	χειρ-σί(ν)

uiός, uiοῦ, ó *hijo*

Tiene una declinación temática completa y algunos casos sobre un tema en -u:

βοῦς, βούς, ó, ἡ *buey, vaca*

	Singular	Plural
N.	uiός	uiοί, uiεῖς
V.	uiέ	uiοί
A.	uiόν	uiούς
G.	uiοῦ, uiέος	uiών, uiέων
D.	uiώ, uiέī	uiοῖς, uiέσι

	Singular	Plural
N.	βοῦς	βόες < βοF-ες
V.	βοῦ	βόες < βοF-ες
A.	βοῦν < βου-ν	βοῦς < βου-νς
G.	βούς < βο F -ος	βοών < βοF-ων
D.	βοΐ < βο F -ι	βουσί(ν) < βου-σι

3. ADJETIVOS

Clasificación de los adjetivos

Terminaciones	Declinaciones	Ejemplos
De tres terminaciones	Por la 2 ^a y 1 ^a	μικρός, μικρά, μικρόν <i>pequeño</i> καλός, καλή, καλόν <i>hermoso</i> ἀργυροῦς, ἄργυρά, ἀργυροῦν <i>plateado</i> πλέως, πλέα, πλέων <i>llego</i>
	Por la 3 ^a y 1 ^a	ἡδύς, ἡδεία, ἡδύ <i>agradable</i> χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν <i>gracioso</i> μέλας, μέλαινα, μέλαν <i>negro</i> πολύς, πολλή, πολύ <i>mucho</i> μέγας, μεγάλη, μέγα <i>grande</i>
De dos terminaciones	Por la 2 ^a	ἔνδοξος, ἔνδοξον <i>famoso</i> εὔνους, εὔνουν <i>benévolos</i> ἵλεως, ἵλεων <i>favorable</i>
	Por la 3 ^a	σώφρων, σώφρον <i>prudente</i> ἀληθής, ἀληθές <i>verdadero</i>

Adjetivos irregulares

		πολύς, πολλή, πολύ <i>MUCHO</i>			μέγας, μεγάλη, μέγα <i>GRANDE</i>		
		MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
SINGULAR	N.	πολύς	πολλή	πολύ	μέγας	μεγάλη	μέγα
	V.	πολύς	πολλή	πολύ	μέγας	μεγάλη	μέγα
	A.	πολύν	πολλήν	πολύ	μέγαν	μεγάλην	μέγαν
	G.	πολλοῦ	πολλῆς	πολλοῦ	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
	D.	πολλώ	πολλῆ	πολλώ	μεγάλω	μεγάλη	μεγάλω
PLURAL	N.	πολλοί	πολλαί	πολλά	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα
	V.	πολλοί	πολλαί	πολλά	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα
	A.	πολλούς	πολλάς	πολλά	μεγάλους	μεγάλας	μεγάλα
	G.	πολλών	πολλῶν	πολλῶν	μεγάλων	μεγάλων	μεγάλων
	D.	πολλοῖς	πολλαῖς	πολλοῖς	μεγάλοις	μεγάλαις	μεγάλοις

Formación del comparativo y superlativo

Comparativos en -τέρος y superlativos en -τάτος.

Los adjetivos terminados en **-ος** forman el comparativo y superlativo añadiendo al tema:

-ότερος, -α, -ον y -ότατος, -η, -ον, si su penúltima sílaba es larga: ύψηλ-ός *alto* comparativo ύψηλότερος, -α, -ον *más alto* y superlativo ύψηλότατος, -η, -ον *altísimo, muy alto, el más alto*.

-ώτερος, -α, -ον y -ώτατος, -η, -ον si su penúltima sílaba es breve: σοφ-ός *sabio* comparativo σοφώτερος, -α, -ον y superlativo σοφώτατος, -η, -ον.

Los adjetivos de la 3ª declinación terminados en **-ης, -ας e -υς** los forman con los sufijos **-τερος, -α, -ον** y **-τατος, -η, -ον**, respectivamente, añadidos al tema:

ἀληθής <i>verdadero,</i>	comparativo	ἀληθέστερος,	superlativo	ἀληθέστατος.
μέλας <i>negro</i>	"	μελάντερος	"	μελάντατος.
βραχύς <i>breve</i>	"	βραχύτερος	"	βραχύτατος.

Los adjetivos de la 3ª declinación terminados en **-ων** añaden al tema **-εστερος** y **έστατος**, respectivamente: σώφρων *sensato* comp. σωφρονέστερος y superl. σωφρονέστατος.

Comparativos en -ιων y superlativos en -ιστος.

Algunos adjetivos forman el comparativo con el sufijo **-ιων** (masculino y femenino) e **-ιον** (neutro) y el superlativo con **-ιστος, -η, -ον**: ἡδύς *agradable*, comp. ἡδίων *más agradable*, superl. ἡδιστος, -η, -ον *muy agradable, el más agradable*. κακός *malo* comp. κακίων, κάκιον *peor*, superl. κάκιστος, -η, -ον *pésimo*.

COMPARATIVOS Y SUPERLATIVOS IRREGULARES

POSITIVO	SIGNIFICADO	COMPARATIVO	SUPERLATIVO
ἀγαθός	bueno honrado valiente	ἀμείνων βελτίων κρείττων	ἄριστος βέλτιστος κράτιστος
κακός	malo insignificante débil	κακίων χειρών ήπτων	κάκιστος χείριστος ήκιστα
καλός	hermoso	καλλίων	κάλλιστος
μέγας	grande	μείζων	μέγιστος
όλιγος	poco insignificante	έλαπτων μείων	έλάχιστος όλιγιστος
ταχύς	rápido	θάσσων, ταχίων	τάχιστος
πολύς	mucho	πλείων	πλείστος
ράφδιος	fácil	ράων	ράστος

Declinación de los comparativos en -ιων, -ιον

ήδιων, ήδιον <i>más agradable</i> Temas ήδιον- y ήδιοσ-				
	Singular		Plural	
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro
N.	ήδιων	ήδιον	ήδιον-ες y ήδιους	ήδιον-α y ήδιω
	ήδιον	ήδιον	ήδιον-ες y ήδιους	ήδιον-α y ήδιω
V.	ήδιον-α y ήδιω	ήδιον	ήδιον-ας y ήδιους	ήδιον-α y ήδιω
A.	ήδιον-ος		ήδιόν-ων	
	ήδιον-ι		ήδιον-σι	

ήδιω procede de *ήδιοσ-α y ήδιους de *ήδιοσ-ες, ambas formas con caída de la -σ- intervocálica y contracción de las vocales en contacto.

4. PRONOMBRES

a) Pronombres personales

En los singulares, a la izquierda están las formas acentuadas, enfáticas, y a la derecha, las átonas.

1 ^a persona ἐγώ yo; ήμεις nosotros			2 ^a persona σύ tú; ύμεις vosotros		3 ^a persona ἔ a él; σφεῖς ellos	
	Singular	Plural	Singular	Plural	Singular	Plural
N.	ἐγώ έμε / με	ήμεις ήμᾶς ήμου / μου ήμοι / μοι	σύ σέ / σε σοῦ / σου σοί / σοι	ύμεις ύμᾶς ύμουν ύμην	ἔ / ἔ ούς / ού οί / οι	σφεῖς σφᾶς σφῶν σφῖσι
A.						
G.						
D.						

b) Pronombres posesivos

Un solo poseedor				Varios poseedores		
1 ^a persona	ἐμός mío	ἐμή mía	ἐμόν mío	ήμέτερος nuestro	ήμετέρα nuestra	ήμέτερον nuestro
2 ^a persona	σός tuyο	σή tuyα	σόν tuyο	ήμέτερος vuestro	ήμετέρα vuestra	ήμέτερον vuestro
3 ^a persona	ὅς suyo (de él)	ἥ sua (de ella)	ὅν suyo (de él)	σφέτερος suyo, (de ellos)	σφετέρα sua (de ellos)	σφέτερον suyo (de ellos)

Su declinación es como ἀγαθός, ἀγαθή, ἀγαθόν y μικρός, μικρά, μικρόν respectivamente.

c) Pronombre anafórico αὐτός, αὐτή, αὐτό mismo.

Singular				Plural		
N.	αὐτός	αὐτή	αὐτό	αύτοί	αύται	αύτά
A.	αὐτόν	αὐτήν	αὐτό	αύτούς	αύτάς	αύτά
G.	αὐτοῦ	αὐτῆς	αὐτοῦ	αύτων	αύτων	αύτῶν
D.	αὐτῷ	αὐτῇ	αὐτῷ	αύτοῖς	αύταῖς	αύτοῖς

d) Pronombre reflexivo

1 ^a persona ἐμαυτόν, -ήν a mí mismo/a			2 ^a persona σεαυτόν, -ήν a ti mismo/a		3 ^a persona ἑαυτόν, -ήν a sí mismo/a, a él mismo/a ella misma		
	MASCULINO	FEMENINO	MASCULINO	FEMENINO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
SINGULAR	A. G. D.	ἐμαυτόν ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ	ἐμαυτήν ἐμαυτῆς ἐμαυτῇ	σεαυτόν σεαυτοῦ σεαυτῷ	σεαυτήν σεαυτῆς σεαυτῇ	ἑαυτόν ἑαυτοῦ ἑαυτῷ	ἑαυτήν ἑαυτῆς ἑαυτῇ
	A.	ἡμᾶς αύτούς	ἡμᾶς αύτάς	ύμᾶς αύτούς	ύμᾶς αύτάς	ἑαυτούς ο σφᾶς αύτούς	ἑαυτάς ο σφᾶς αύτάς
	G.	ἡμῶν αύτῶν	ἡμῶν αύτῶν	ύμῶν αύτῶν	ύμῶν αύτῶν	ἑαυτῶν ο σφῶν αύτῶν	ἑαυτῶν
PLURAL	D.	ἡμῖν αύτοῖς	ἡμῖν αύταῖς	ύμῖν αύτοῖς	ύμῖν αύταῖς	ἑαυτοῖς ο σφίσιν αύτοῖς	ἑαυτοῖς

Se emplean para indicar que el complemento del verbo es el mismo que el sujeto. En vez de σεαυτόν, σεαυτήν, etc. también se usan σαυτόν, σαυτήν; y en vez de ἑαυτόν, ἑαυτήν, etc. se emplean αύτόν, αύτήν, etc. No deben confundirse estas formas con αύτόν, αύτήν del anafórico αὐτός.

e) El pronombre recíproco

A. G. D.	ἀλλήλους ἀλλήλων ἀλλήλοις	ἀλλήλας ἀλλήλων ἀλλήλαις	ἄλληλα ἄλλήλων ἄλλήλαις	uno a otro / unos a otros uno de otro / unos de otros uno a, para otro / unos a, para otros
----------------	---------------------------------	--------------------------------	-------------------------------	---

ἀλλήλους, carece de singular y de nominativo plural, y está formado sobre el indefinido ἄλλος otro.

f) Pronombres demostrativos

	Masculino	Femenino	Neutro
	ὅδε este	ἡδε esta	τόδε esto
	οὗτος ese	αὕτη esa	τούτο eso
	ἐκεῖνος aquél	ἐκείνη aquella	ἐκεῖνο aquello

ὅδε, ἡδε, τόδε este, esta, esto.

	SINGULAR			PLURAL		
	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
N.	ὅδε	ἡδε	τόδε	οἵδε	αἵδε	τάδε
A.	τόνδε	τήνδε	τόδε	τούσδε	τάσδε	τάδε
G.	τούτος	τήτος	τούτος	τώντος	τώντος	τώντος
D.	τῶδε	τήδε	τῷδε	τοῖσδε	τοῖσδε	τοῖσδε

ούτος, αὕτη, τοῦτο *ese, esa, eso*

SINGULAR				PLURAL		
	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
N.	ούτος	αὕτη	τοῦτο	ούτοι	αὕται	ταῦτα
A.	τοῦτον	ταύτην	τοῦτο	τούτους	ταύτας	ταύτα
G.	τούτου	ταύτης	τούτου	τούτων	ταύτων	τούτων
D.	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ	τούτοις	ταύταις	τούτοις

έκεινος, έκεινη, έκεινο *aquel, aquella, aquello*

SINGULAR				PLURAL		
	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
N.	έκεινος	έκεινη	έκεινο	έκεινοι	έκειναι	έκεινα
A.	έκεινον	έκεινην	έκεινο	έκεινους	έκεινας	έκεινα
G.	έκεινου	έκεινης	έκεινου	έκεινων	έκεινων	έκεινων
D.	έκεινῳ	έκεινῃ	έκεινῳ	έκεινοις	έκειναις	έκεινοις

g) Pronombre relativo

ὅς, ἥ, ὅ *que, cual, quien, cuyo.*

SINGULAR				PLURAL		
	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
N.	ὅς	ἥ	ὅ	οἽ	αἹ	ᾶ
A.	ὅν	ἥν	ὅ	οὓς	ἃς	ᾶ
G.	οὓ	ἥς	οὓ	ὦν	ὦν	ὦν
D.	ὦ	ἥ	ὦ	οἵς	αἵς	οἵς

Se declina igual que ὅς ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ *precisamente el que* compuesto de ὅς y de la partícula enclítica περ; otros relativos son οἵος, οία, οίον *cual, ósco, -η, -on* *cuanto y ήλικος, -η, -on de la misma edad que.*

ὅστις, ἥτις, ὅ τι *que, cualquiera que* está compuesto de ὅς y del pronombre indefinido τις. Se declinan los dos elementos del compuesto a la vez

SINGULAR				PLURAL		
	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO	MASCULINO	FEMENINO	NEUTRO
N.	ὅστις	ἥτις	ὅ τι	οῖτινες	αῖτινες	ἄτινα ο ἄττα
A.	ὅντινα	ἥντινα	ὅ τι	οῦστινας	άστινας	ἄτινα ο ἄττα
G.	ούτινος ο του	ἥστινος	ούτινος ο ὅτου	ῶντινων	ῶντινων	ῶντινων
D.	ὦτινι ο ὅτῳ	ἥτινι	ὦτινι ο ὅτῳ	οῖστισι(ν)	αῖστισι(ν)	οῖστισι(ν)

h) Pronombre interrogativo τις, τί ¿quién, qué, cuál?

	Singular		Plural	
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro
N.	τίς	τί	τίνες	τίνα
A.	τίνα	τί	τίνας	τίνα
G.	τίνος ο τοῦ		τίνων	
D.	τίνι ο τῷ		τίσι(ν)	

i) Pronombre indefinido τις, τί *alguien, alguno, algún.*

	Singular		Plural	
	Masc. y Fem.	Neutro	Masc. y Fem.	Neutro
N.	τίς	τί	τίνες	τίνα
A.	τίνα	τί	τίνας	τίνα
G.	τίνος ο τοῦ		τίνων	
D.	τίνι ο τῷ		τίσι(ν)	

j) Otros pronombres-adjetivos indefinidos

Además de τις, τί *alguno* ≠ οὐδείς y μηδείς (lat. *nullus*) *ninguno.*

ἄλλος, -η, -ο (lat. *alius*) *otro entre varios.* ≠ οὐδείς y μηδείς (lat. *nullus*) *ninguno.*

ἕτερος, -α, -ον (lat. *alter*) *el otro de dos.* ≠ οὐδέτερος y μηδέτερος, -α, -ον (lat. *neuter*) *ninguno de dos.*

ἕκαστος, -η, -ον (lat. *quisque*) *cada uno entre varios.*

ἕκάτερος, -α, -ον (lat. *uterque*) *cada uno de dos.*

πάτς, πᾶσα, πᾶν *todo.*

Solo pronombres

ὁ μέν ..., ὁ δέ ... *el uno ..., el otro ...*

ὁ, ἥ, τό δεῖνα *un tal, uno cualquiera, alguien.*

5. VERBOS
CONJUGACIÓN DE LOS VÉRBO EN -ω: λύω *desatar*
VOZ ACTIVA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
PRESENTE	<i>Desato</i> λύ-ω λύ-εις λύ-ει λύ-ομεν λύ-ετε λύ-ουσι	<i>Desate</i> λύ-ω λύ-ης λύ-ῃ λύ-ωμεν λύ-ητε λύ-ωσι	<i>Desatara</i> λύοιμι λύοις λύοι λύοιμεν λύοιτε λύοιεν	<i>Desata tú</i> λύ-ε λυ-έτω λύ-ετε λυ-όντων ¹	<i>Desatar</i> λύ-ειν	<i>Desatando</i> M λύ-ων F λύ-ουσα N λύ-ον λύ-οντος λυ-ούσης λύ-οντος
IMPERFECTO	<i>Desataba</i> ጀ-λυ-ον ጀ-λυ-ες ጀ-λυ-ε ጀ-λύ-ομεν ጀ-λύ-ετε ጀ-λυ-ον					
FUTURO	<i>Desataré</i> λύ-σω λύ-σεις λύ-σει λύ-σομεν λύ-σετε λύ-σουσι		λύ-σοιμι λύ-σοις λύ-σοι λύ-σοιμεν λύ-σοιτε λύ-σοιεν		<i>Haber de desatar</i> λύ-σειν	<i>Haciendo de desatar</i> M λύ-σων F λύσουσα N λύ-σον λύ-σοντος λυ-σούσης λύ-σοντος
AORISTO	<i>Desaté</i> ጀ-λυ-σα ጀ-λυ-σας ጀ-λυ-σε ጀ-λύ-σαμεν ጀ-λύ-σατε ጀ-λυ-σαν	<i>Desate</i> λύ-σω λύ-σης λύ-σῃ λύ-σωμεν λύ-σητε λύ-σωσι	<i>Desatara</i> λύ-σαιμι λύ-σειας ² λύ-σειε ³ λύ-σαιμεν λύ-σαιτε λύ-σειαν ⁴	<i>Desata tú</i> λύ-σον λυ-σάτω λύ-σατε λυ-σάντων ⁵	<i>Haber desatado</i> λύ-σαι	<i>Haciendo desatado</i> M λύ-σας F λύ-σασα N λύ-σαν λύ-σαντος λυ-σάσης λύ-σαντος
PERFECTO	<i>Tengo / he desatado</i> λέλυκα λέλυκας λέλυκε λελύκαμεν λελύκατε λελύκασι	<i>Tenga / haya desatado</i> λελύκω λελύκης λελύκη λελύκωμεν λελύκητε λελύκωσι	<i>Tuviera desatado</i> λελύκοιμι λελύκοις λελύκοι λελύκοιμεν λελύκοιτε λελύκοιεν	<i>Ten desatado</i> λελυκώς ἵσθι λελυκότες ἔστε λελυκέναι	<i>Tener / haber desatado</i>	<i>Que ha desatado</i> M λελυ-κώς F λελυκοῦα N λελυκός λελυ-κότος λελυ-κίας λελυ-κότος
PLUSCUAMP.	<i>Tenía / había desatado</i> έλελύκειν ⁶ έλελύκεις ⁷ έλελύκει έλελύκειμεν έλελύκειτε έλελύκεσαν ⁸					

También ¹ λυέτωσαν; ² λύσαις; ³ λύσαι; ⁴ λύσαιεν; ⁵ λυσάτωσαν; ⁶ έλελύκη; ⁷ έλελύκης; ⁸ έλελύκεισαν.

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO	
PRESENTE	<i>Me desato</i> λύ-ομαι λύ-ει λύ-εται λυ-όμεθα λύ-εσθε λύ-ονται	<i>Me desate</i> λύωμαι λύῃ λύηται λυώμεθα λύησθε λύωνται	<i>Me desatara</i> λυοίμην λύοιο λύοιτο λυοίμεθα λύοισθε λύοιντο	<i>Desátate</i> λύου λυέσθω λύεσθε λυέσθων	<i>Desatarse</i> λύεσθαι	<i>Desatándose</i> M λυόμενος F λυομένη N λυόμενον	λυομένου λυομένης λυομένου
IMPERFECTO	<i>Me desataba</i> ἐ-λυ-όμην ἐ-λύ-ου ἐ-λύ-ετο ἐ-λυ-όμεθα ἐ-λύ-εσθε ἐ-λύ-οντο						
FUTURO	<i>Me desataré</i> λύ-σομαι λύ-σει λύ-σεται λυ-σόμεθα λύ-σεσθε λύ-σονται		λυσοίμην λύσοιο λύσοιτο λυσοίμεθα λύσοισθε λύσοιντο		<i>Haber de desatarse</i> λύσεσθαι	<i>Que se desatará</i> M λυσόμενος F λυσομένη N λυσόμενον	λυσομένου λυσομένης λυσομένου
AORISTO	<i>Me desaté</i> ἐ-λυ-σάμην ἐ-λύ-σω ἐ-λύ-σατο ἐ-λυ-σάμεθα ἐ-λύ-σασθε ἐ-λύ-σαντο	<i>Me desate</i> λύσωμαι λύσῃ λύσηται λυσώμεθα λύσησθε λύσωνται	<i>Me desatara</i> λυσαίμην λύσαιο λύσαιτο λυσαίμεθα λύσαισθε λυσαίντο	<i>Desáta te</i> λύσαι λυσάσθω λύσασθε λυσάσθων	<i>Haberse desatado</i> λύσασθαι	<i>Que se desató</i> M λυσάμενος F λυσαμένη N λυσάμενον	λυσαμένου λυσαμένης λυσαμένου
PERFECTO	<i>Me tengo / he desatado</i> λέ-λυ-μαι λέ-λυ-σαι λέ-λυ-ται λε-λύ-μεθα λέ-λυ-σθε λέ-λυ-νται	<i>Me tenga / haya desatado</i> λελυμένος ὡς λελυμένοι ὡμεν λελυμένοι ἥτε λελυμένοι ὥσι	<i>Me tuviera desatado</i> λελυμένος εἴην λελυμένοι εἴης λελυμένοι εἴη λελυμένοι εἴεν	<i>Tente desatado</i> λέλυσο λελύσθω λέλυσθε λελύσθων	<i>Haberse desatado</i> λελύσθαι	<i>Que se tiene/ ha desatado</i> M λελυμένος F λελυμένη N λελυμένον	λελυμένου λελυμένης λελυμένου
PLUSCUAMP.	<i>Me tenía / había desatado</i> ἐ-λέ-λύ-μην ἐ-λέ-λυ-σο ἐ-λέ-λυ-το ἐ-λε-λύ-μεθα ἐ-λέ-λυ-σθε ἐ-λέ-λυ-ντο						

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
FUTURO	<i>Seré desatado</i> λυ-θήσομαι λυ-θήσει λυ-θήσεται λυ-θησόμεθα λυ-θήσεσθε λυ-θήσονται		<i>Fuera desatado</i> λυ-θησίμην λυ-θήσοιο λυ-θησίστο λυ-θησίμεθα λυ-θησίσθε λυ-θησίσιντο		<i>Haber de ser desatado</i> λυ-θήσεσθαι	<i>Que será desatado</i> M λυ-θησόμενος λυ-θησόμενου F λυ-θησόμενη λυ-θησόμενης N λυ-θησόμενον λυ-θησόμενου
AORISTO	<i>Fui desatado</i> έ-λύ-θην έ-λύ-θης έ-λύ-θη έ-λύ-θημεν έ-λύ-θητε έ-λύ-θησαν	<i>Sea desatado</i> λυ-θώ λυ-θῆς λυ-θῆ λυ-θώμεν λυ-θῆτε λυ-θῶσι	<i>Fuera desatado</i> λυ-θείνην λυ-θείνης λυ-θείνη λυ-θείμεν λυ-θείτην λυ-θείεν	<i>Sé desatado</i> λύ-θητι λυ-θήτω	<i>Haber sido desatado</i> λυ-θήναι	<i>Desatado</i> M λυ-θείς λυ-θέντος F λυ-θείσα λυ-θείσης N λυ-θέν λυ-θέντος
FUT. PERFECTO	<i>Estaré desatado</i> λε-λύ-σομαι λε-λύ-σει λε-λύ-σεται λε-λύ-σόμεθα λε-λύ-σεσθε λε-λύ-σονται		<i>Estaría desatado</i> λελυσίμην λελύσοιο λελύσοιο λελυσίμεθα λελύσοισθε λελύσιντο		<i>Haber de estar desatado</i> λελύ-σεσθαι	<i>Que estará desatado</i> M λελυσόμενος λελυσόμενου F λελυσόμενη λελυσόμενης N λελυσόμενον λελυσόμενου

Verbos contractos

Los verbos contractos se diferencian de los anteriores en el tema de presente y en el alargamiento de la vocal del tema en futuro, aoristo, perfecto y pluscuamperfecto. Los verbos en -άω y en -έω alargan la -α- y la -ε- en -η y los verbos en -ώω alargan la ο- en -ω.

Los verbos contractos toman las desinencias -οίην, -οίης, -οίη en el singular del optativo de presente, en vez de -οίμη, -οίς, -οί.

Verbos en -άω: τιμάω > τιμῶ honrar

Contracciones de los verbos en áω

La -α- del tema se contrae ante las vocales de las terminaciones del presente:

α + ω, α + ο, α + ου se contraen en ω; α + ε, α + η se contraen en α; α+ει, α + η se contraen en η; α + οι se contraen en ο.

En el infinitivo activo, ά + εi (< ē cerrada) contrae en -ᾶ.

En las contracciones, el acento agudo se mantiene inalterado sobre la contracción, si va sobre la segunda vocal de la contracción: έ-τιμα-όμην > έτιμώμην. Si va sobre la primera vocal de la contracción, se convierte en circunflejo sobre la contracción: τιμά-ω > τιμῶ, τιμά-εις > τιμᾶς, τιμά-ομεν > τιμώμεν.

Los verbos ζάω vivir, διπάω tener sed, πεινάω tener hambre y χράομαι servirse de, usar contraen en η en lugar de hacerlo en α: α + ε, α + η se contraen en η y α+ει, α + η se contraen en η. Por lo que el presente de indicativo de ζάω es:

ζάω > ζῶ, ζάεις > ζῆς, ζάει > ζῆ, ζάομεν > ζῶμεν, ζάετε > ζῆτε, ζάουσι > ζῶσι

VOZ ACTIVA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	τιμῶ < τιμάω τιμᾶς < τιμάεις τιμᾶ < τιμάει τιμῶμεν < τομάομεν τιμάτε < τιμάετε τιμῶσι < τιμάουσι	τιμῶ τιμᾶς τιμᾶ τιμῶμεν τιμάτε τιμῶσι	τιμώνην τιμώης τιμώη τιμῶμεν τιμώτε τιμῶντον	τίμα τιμάτω	τιμᾶν	M τιμῶν τιμώντος F τιμῶσα τιμώσης N τιμῶν τιμώντος
IMPERFECTO	έτιμων < έτιμαον έτιμας < έτιμαες έτιμα < έτιμαες έτιμῶμεν < έτιμάομεν έτιμάτε < έτιμάετε έτιμων < έτιμαον					
TEMA DE FUTURO						
FUT	τιμήσω etc.		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων, -ουσα, -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR	έτιμησα etc.	τιμήσω	τιμήσαιμι	τιμησον	τιμήσαι	τιμήσας, -σασα, -σαν
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	τετιμήκα etc.	τετιμήκω	τετιμήκοιμι	τετιμηκώς ἔσθι	τετιμηκέναι	τετιμηκώς, -υια, -ός
PLPERF.	έτετιμήκειν etc.					

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	τιμώμαι τιμᾷ τιμᾶται τιμώμεθα τιμάσθε τιμῶνται	τιμώμαι τιμᾷ τιμᾶται τιμώμεθα τιμάσθε τιμῶνται	τιμώμην τιμῷο τιμῷτο τιμώμεθα τιμάσθε τιμῶντο	τιμῶ τιμάσθω τιμᾶσθε τιμάσθων	τιμᾶσθαι	M τιμώμενος τιμωμένου F τιμωμένη τιμωμένης N τιμώμενον τιμωμένου
IMPERFECTO	έτιμώμην έτιμῶ έτιμάτο έτιμώμεθα έτιμάσθε έτιμῶντο					
TEMA DE FUTURO						
FUT	τιμήσομαι etc.		τιμησάμην etc.		τιμήσεσθαι	τιμησόμενος -η -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR	έτιμησάμην etc.	τιμήσωμαι etc.	τιμησάμην etc.	τίμησαι etc.	τιμήσεσθαι	τιμησάμενος -η -ον
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	τετίμημαι etc.	τετιμημένος ὡ etc.	τετιμημένος etc. εἴην	τετίμησο etc.	τετιμῆσθαι	τετιμημένος -η -ον
PLPERF.	έτετιμήμην etc.					

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE FUTURO						
FUT	τιμηθήσομαι etc.		τιμηθησάμην etc.		τιμηθήσεσθαι	τιμηθησόμενος, -η, -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR	έ-τιμή-θην etc.	τιμηθώ etc.	τιμηθείν etc.	τιμήθητι etc.	τιμηθήναι	τιμηθείς –είσα -έν
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	τε-τιμή-σομαι etc.		τετιμησάμην etc.	τετίμησο etc.	τετιμή-σεσθαι	τετιμησόμενος, -η, -ον

Verbos en -έω: ποιέω > ποιῶ hacer

Contracciones de los verbos en -έω

ε desaparece ante vocal larga o díptongo; ε + ε se contraen en ει; ε + ο se contraen en ου.

Algunos verbos en -έω, como πλέω *navegar* y χέω *verter*, solo hacen las contracciones en ει y en el optativo de presente activo tienen las terminaciones -οιμι, -οις, -οι (y no -οίην, -οίης, -οίη).

VOZ ACTIVA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	ποιῶ < ποιέω ποιεῖς < ποιέις ποιεῖ ποιούμεν < ποιέομεν ποιεῖτε < ποιέετε ποιούσι	ποιῶ < ποιέω ποιῆς < ποιέης ποιῇ < ποιέῃ ποιώμεν < ποιέωμεν ποιῆτε < ποιέητε ποιώσι < ποιέωσι	πποιόην πποιόης πποιόη πποιόμεν πποιῆτε πποιόνεν	πποίει πποιείτω πποιῆτε πποιούντων	πποιεῖν	M ποιῶν ποιοῦντος F ποιούσα ποιούσης N ποιούν ποιούντος
IMPERFECTO	έποιουν < έποιεον έποιεις < έποιεες έποιει έποιούμεν < έποιεόμεν έποιείτε < έποιείετε έπποιουν < έποιεον					
TEMA DE FUTURO						
FUT	πποιήσω		πποιήσομι		πποιήσειν	πποιήσων
TEMA DE AORISTO						
AOR	έποιήσα	πποιήσω	πποιήσαιμι	πποιήσον	πποιήσαι	πποιήσας
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	ππεποίηκα	ππεποίηκω	ππεποίηκομι	ππεποιηκώς τίσθι	ππεποιηκέναι	ππεποιηκώς, -υῖα, -ός
PLPERF.	έππεποιηκείν					

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	πτοιοῦμαι πτοιεί πτοιείται πτοιούμεθα πτοιείσθε πτοιοῦνται	πτοιώμαι πτοιή πτοιήται πτοιώμεθα πτοιήσθε πτοιώνται	πτοιόμην πτοιόσ πτοιόμεθα πτοιόσθε πτοιόντο	πτοιοῦ πτοιείσθω	πτοιείσθαι	πτοιούμενος, -η, -ον
IMPERFECTO	έπτοιούμην έπτοιού έπτοιείτο έπτοιούμεθα έπτοιείσθε έπτοιοῦντο					
TEMA DE FUTURO						
FUT	πτοιή-σομαι		πτοιησούμην		πτοιήσεσθαι	πτοιησόμενος, -η, -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR	έ-πτοιη-σάμην	πτοιήσωμαι	πτοιησαμην	πτοιησαι	πτοιησαι	πτοιησάμενος, -η, -ον
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	πτε-πτοίη-μαι	πεπτοιημένος ώ	πεπτοιημένος είεν	πεπτοίησο	τετιμήσθαι	πεπτοιημένος, -η, -ον
PLPERF	έ-πτε-πτοιή-μην					

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE FUTURO						
FUT	πτοιη-θήσομαι		πτοιηθσούμην		πτοιηθήσεσθαι	πτοιηθησόμενος, -η, -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR	έ-πτοιη-θην.	πτοιηθώ	πτοιηθείην	πτοιηθείην	πτοιηθήναι	πτοιηθείς -είσα -θέν
TEMA DE PERFECTO						
FUTPERF	πτε-πτοιή-σομαι		πεπτοιησούμην		πεπτοιήσεσθαι	πεπτοιησόμενος, -η, -ον

Verbos en -όω: δηλώω > δηλωτώ mostrar

Contracciones de los verbos en -όω

ο + ω, ο + η se contraen en ω; ο + ε, ο + ο, ο + ου se contraen en ου; ο + ει, ο + η, ο + οι se contraen en οι; ο + οι se contraen en ω. En el infinitivo activo, ο + εi (< ē cerrada) contrae en -ού.

Los verbos iδρώω *sudar* y ρίγωω *tiritar* contraen ο + ε, ο + ο, ο + ου en ω (en vez de ου) y ο + ει, ο + η, ο + οι en ω (en vez de οι). Presente de indicativo activo: iδρώ, iδρώς, iδρώ, iδρώμεν, iδρώτε, iδρώσι; infinitivo presente activo: iδρών.

El verbo ἀρώω *arar* no alarga la -ο en -ω en el futuro, aoristo y perfecto: futuro ἀρόσω, aoristo ἤροσα, perfecto ἤροκα.

VOZ ACTIVA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO	
TEMA DE PRESENTE							
PRESENTE	δηλώω δηλωίσ δηλοί δηλούμεν δηλούτε δηλούσι	< δηλώω < δηλόεις < δηλόει < δηλόμεν < δηλότε < δηλόσι	δηλώ δηλωίς δηλοί δηλώμεν δηλώτε δηλώσι	δηλοίην δηλοίς δηλοίη δηλοίμεν δηλοίτε δηλοίεν	δηλου δηλούτω δηλούτε δηλούντων	δηλούν	M δηλών δηλούντος F δηλούσα δηλούσης N δηλούν δηλούντος
IMPERFECTO	εδήλων εδήλως εδήλου εδήλου εδηλούμεν εδηλούτε εδήλουν	< εδήλων < εδήλωες < εδήλωε < εδηλόμεν < εδηλότε < εδήλων					
TEMA DE FUTURO							
FUT.	δηλώ-σω		δηλωσούμη		δηλώσειν	δηλώσων	
TEMA DE AORISTO							
AOR.	έ-δηλω-σα	δηλώσω	δηλωσαμη	δηλωσον	δηλώσαι	δηλώσας	
TEMA DE PERFECTO							
PERF.	δε-δηλω-κα	δεδηλώκω	δεδηλώκοιμι	δεδηλωκώς ισθι	δεδηλωκέναι	δεδηλωκώς, υῖα, ος	
PLPERF.	έ-δε-δηλώ-κειν						

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	δηλούμαι < δηλόμαι δηλούμενος δηλούμενη δηλούμενην δηλούμενηνται	< δηλόσται < δηλόσθε < δηλόσθενται	δηλώμαι δηλωται δηλώμεθα δηλώσθε δηλωνται	δηλοίμην δηλούσθω δηλούσθε δηλούσθων	δηλούσθαι	M δηλούμενος δηλούμενου F δηλούμενη δηλούμενης N δηλούμενον δηλούμενου
IMPERFECTO	ἐδηλούμην < εδηλόμην ἐδηλού < εδηλόυ ἐδηλούτο < εδηλόετο ἐδηλούμεθα < εδηλόμεθα ἐδηλούσθε < εδηλόεσθε ἐδηλούντο < εδηλόντο					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	δηλώ-σομαι		δηλοσοίμην		δηλώσεσθαι	δηλωσόμενος, η, ον
TEMA DE AORISTO						
AOR.	έ-δηλω-σάμην	δηλώσωμαι	δηλοσαίμην	δήλωσαι	δηλώσασθαι	δηλωσάμενος, η, ον
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	δε-δήλω-μαι	δεδηλωμένος ω	δεδηλωμένος εϊν	δεδήλωσο	δεδηλώσθαι	δεδηλωμένος, η, ον
PLPERF.	ἐ-δε-δηλώ-μην					

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE FUTURO						
FUT.	δηλωθήσομαι		δηλωθησοίμην		δηλωθήσεσθαι	δηλωθησόμενος, -η, -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR.	ἐδηλωθῆν	δηλωθώ	δηλοθείν	δηλώθητι	δηλωθήναι	δηλωθείς –εῖσα –έν
TEMA DE PERFECTO						
FUT. PERF.	δεδηλώσομαι		δεδηλωσοίμην		δεδηλώσεσθαι	δεδηλωσόμενος, -η, -ον

CONJUGACIÓN DE LOS VERBOS EN -μι
Verbo εἰμι ser, estar, haber, existir (irregular)

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	Soy εἰμί ¹ εί ² έστι ³ έσμεν ⁴ έστε ⁵ εισί ⁶	Sea ώ ήσ ώμεν ήτε ώσι	Fuera εἴην είης εΐη είμεν, είημεν είτε, είτητε είνε, είησαν	Sé tú ίσθι έστω έστε όντων	Ser είναι είναι	Siendo, que es M ὦν ὄντος F ούσα ούσης N ὄν όντος
IMPERFECTO	Era ήν, ⁷ ήσθα ⁸ ήν ήμεν ήτε ήσαν					
TEMA DE FUTURO						
FUTURO	Seré έσομαι έσει, έσῃ έσται έσόμεθα έσεσθε έσονται		Sería έσοιμην έσοιο έσοιτο έσοιμεθα έσοισθε έσοιντο		Haber de ser έσεσθαι	Haciendo de ser, que será M έσόμενος έσομένου F έσομένη έσομένης N έσόμενον έσομένου

A. Verbos en -μι con reduplicación en ι en el tema de presente

**Verbo τίθημι poner
VOZ ACTIVA**

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	τίθη-μι τίθη-ς τίθη-σι τίθε-μεν τίθε-τε τίθε-σαι	τιθώ τιθῆς τιθῆ τιθώμεν τιθήτε τιθώσι	τιθείην τιθείης τιθείη τιθείμεν τιθείτε τιθείεν	τίθει τιθέτω τίθετε τιθέντων	τιθέναι	M τιθείς τιθέντος F τιθείσα τιθείσης N τιθέντος
IMPERFECTO	ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	θή-σω		θήσοιμι		θήσειν	θήσων -ούσα -ον
TEMA DE AORISTO						
AORISTO	ξ-θη-κα ξ-θη-κας ξ-θη-κε ξ-θη-μεν ξ-θε-τε ξ-θε-σαν	θώ θῆς θή θώμεν θήτε θώσι	θείην θείης θείη θείμεν θείτε θείεν	θές θέτω θέτε θείντων	θείναι	M θείς θέντος F θείσα θείσης N θέν θέντος
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	τέ-θη-κα	τεθήκω	τεθήκοιμι	τεθηκώς ίσθι	τεθηκέναι	τεθηκώς -υία -ός
PLPERF.	ἐ-τε-θή-κειν					

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τίθεμεθα τίθεσθε τίθενται	τιθώμαι τιθῆ τιθήται τιθώμεθα τιθήσθε τιθώνται	τιθείμην τιθείο τιθείπο τιθείμεθα τιθείσθε τιθείντο	τίθεσο τιθέσθω	τίθεσθαι	M τιθέμενος τιθεμένου F τιθεμένη τιθεμένης N τιθέμενον τιθεμένου
IMPERFECTO	ἐπιθέμην ἐπιθεσο ἐπιθέτο ἐπιθέμεθα ἐπιθεσθε ἐπιθέντο					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος -η -ον
TEMA DE AORISTO						
AORISTO	ἐθέμην ἔθου ἔθετο ἐθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο	θώμαι θῆ θήται θώμεθα θήσθε θώνται	θείμην θείο θείτο θείμεθα θείσθε θείντο	θοῦ θέσθω	θέσθαι	θέμενος -η -ον
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	τέθειμαι	τεθειμένος ώ	τεθειμένος είην	τέθεισο	τεθείσθαι	τεθειμένος -η -ον
PLPERF.	ἐτεθείμην					

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE FUTURO						
FUT.	δηλωθήσομαι		δηλωθησόμην		δηλωθήσεσθαι	δηλωθησόμενος, -η, -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR.	εδηλωθήην	δηλωθώ	δηλωθείην	δηλώθητι	δηλωθήναι	δηλωθείς -εῖσα -έν

Verbo ιστημι colocar
VOZ ACTIVA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	ιστημι ιστης ιστησι ισταμεν ιστατε ιστασι	ιστω ιστης ιστη ιστωμεν ιστητε ιστωσι	ισταινη ισταις ισταιη ισταιμεν ισταιτε ισταιεν	ιστη ιστατω	ισταναι	M ιστας ισταντος F ιστασα ιστασης N ισταν ισταντος
IMPERFECTO	ιστην ιστης ιστη ισταμεν ιστατε ιστασαν					
TEMA DE FUTURO						
FUT	στήσω		στήσομι		στήσειν	στήσων -ούσα -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR..	εστησα	στήσω	στήσαιμι	στήσον	στήσαι	στήσας -σασα -αν
AOR. ATEM.	ξεστην ξεστης ξεστη ξεστημεν ξεστητε ξεστησαν	στω στης στη στωμεν στητε στωσι	σταινη σταινης σταιη σταιμεν σταιτε σταιεν	στήθι στήτω	στήναι	M στάς στάντος F στάσα στάσης N στάν στάντος
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	έστηκα	έστήκω	έστήκομι		έστηκεναι	έστηκώς -υια -ός
PLPERF	είστηκεν					

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	ισταμαι ιστασαι ισταται ισταμεθα ιστασθε ιστανται	ιστωμαι ιστη ιστηται ιστωμεθα ιστησθε ιστωνται	ισταιμην ισταιο ισταιτο ισταιμεθα ισταισθε ισταιντο	ιστασο ιστασθω	ιστασθαι	M ισταμενος ισταμενου F ισταμενη ισταμενης N ισταμενον ισταμενου
IMPERFECTO	ιστάμην ιστασο ιστατο ισταμεθα ιστασθε ισταντο					
TEMA DE FUTURO						
FUT	στησομαι		στησοιμην		στήσεσθαι	στησόμενος -η -ον
TEMA DE AORISTO						
AORI	έστησαμην	στήσωμαι	στησαιμην	στήσαι	στήσασθαι	στησάμενος -η -ον
TEMA DE PERFECTO¹						
PERF.	έσταμαι					
PLPERF	έσταμην					

¹ El tema de perfecto es inusitado en casi todas sus formas.

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE FUTURO						
FUT	σταθησομαι		σταθησοιμην		σταθήσεσθαι	σταθησόμενος
TEMA DE AORISTO						
AOR	έσταθην	σταθω	σταθεινην	στάθητι	σταθηναι	σταθεις -εισα -έν

**Verbo θίμησι enviar, arrojar
VOZ ACTIVA**

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	θίμησι θίσι θίσι θίμεν θίτε θίσαι	ιώ ιῆς ιῆσι ιῶμεν ιῆτε ιῶσι	ιείνη ιείνης ιείνη ιείμεν ιείτε ιείνην	θέι ιέτω θέτε ιέντων	ιέναι	M ιείς ιέντος F ιείσα ιείσης N ιέν ιέντος
IMPERFECTO	θίειν (θίην) θίεις θίει θίμεν θίτε θίσαν					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	ήσω		ήσοιμι		ήσειν	ήσων -οῦσα -ον
TEMA DE AORISTO						
AORISTO	ήκα ήκας ήκε θίμεν θίτε θίσαν	ώ ής ή ώμεν ήτε ώσι	εῖην εῖης είη είμεν είτε είεν	ἔξι ἔτω ἔτε ἔντων	είναι	M εῖς ἔντος F είσα είσης N ἔν ἔντος
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	είκα	εἴκω	είκοιμι	είκε	είκεναι	είκως -υία -ός
PLPERF.	είκειν					

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	θίμαι θίσαι θίται θίμεθα θίσθε θίνται	ιώμαι ιῆι ιῆται ιώμεθα ιῆσθε ιῶνται	ιείμην ιείο ιείτο ιείμεθα ιείσθε ιείντο	θίεσο ιέσθω	ιέσθαι	M ιέμενος ιέμένου F ιεμένη ιεμένης N ιέμενον ιεμένου
IMPERFECTO	θίεμην θίσο θίτο θίμεθα θίσθε θίντο					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	ήσομαι		ήσοιμην		ήσεσθαι	ήσόμενος -η -ον
TEMA DE AORISTO						
AORISTO	είμην είσο είτο είμεθα είσθε είντο	ώμαι ή ήται ώμεθα ήσθε ώνται	είμην είο είτο είμεθα είσθε είντο	ού ἔσθω	ἔσθαι	M έμενος έμένου F έμένη έμένης N έμενον έμένου
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	είμαι	είμένος ώ	είμένος είην	είσο	είσθαι	είμένος -η -ον
PLPERF.	είμην					

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE FUTURO						
FUT	έθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι	σταθησόμενος
TEMA DE AORISTO						
AOR	ειθην	έθω	έθείνη	έθητι	έθηνα	έθεις -σα -εν

Verbo δίδωμι *dar*
VOZ ACTIVA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	δίδωμι δίδως δίδωσι δίδομεν δίδοτε δίδόασι	διδώ διδῷς διδῷ διδῶμεν διδῶτε διδῶσι	διδοίην διδοίης διδοίη διδοίημεν διδοίητε διδοίην	διδου διδότω διδούτε διδόντων	διδόναι	M διδούς διδόντος F διδούσα διδούσης N διδόν διδόντος
IMPERFECTO	ἐδίδουν ἐδίδους ἐδίδου ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	δώσω		δώσοιμι		δώσειν	δώσων -σουσα -σον
TEMA DE AORISTO						
AORISTO	ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν	δῶ δῷς δῷ δῶμεν δῶτε δῶσι	δοίην δοίης δοίη δοίημεν δοίητε δοίην	δός δότω δότε δόντων	δοῦναι	M δούς δόντος F δούσα δούσης N δόν δόντος
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	δεδώκα	δεδώκω	δεδώκοιμι	δεδωκώς ἵσθι	δεδωκέναι	δεδωκώς -σία -ός
PLPERF.	ἐδεδώκειν					

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	δίδομαι δίδοσαι δίδοται διδόμεθα διδοσθε δίδονται	διδώμαι διδῷ διδώται διδώμεθα διδώσθε δίδωνται	διδοίμην διδοίο διδοίτο διδοίμεθα διδοίσθε διδοίντο	διδόσσο διδόσθω	διδοσθαι	M διδόμενος διδομένου F διδούμένη διδομένης N διδόμενον διδομένου
IMPERFECTO	ἐδίδόμην ἐδίδοσσο ἐδίδοτο ἐδιδόμεθα ἐδιδόσθε ἐδίδοντο					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος -η -ον
TEMA DE AORISTO						
AORISTO	ἔδόμην ἔδου ἔδοτο ἔδόμεθα ἔδοσθε ἔδοντο	δώμαι δῷ δώται δώμεθα δώσθε δώνται	δοίμην δοίο δοίτο δοίμεθα δοίσθε δοίντο	δοῦ δόσθω	δόσθαι	M δόμενος δομένου F δομένη δομένης N δόμενον δομένου
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	δέδομαι	δεδομένος ὡ	δεδομένος εἰην	δέδοσσο	δεδόσθαι	δεδομένος. -η, -ον
PLPERF.	ἐδεδόμην					

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE FUTURO						
FUT	διθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι	διθησόμενος, -η, -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR	ἐδόθην	διθῶ	διθείην	δόθητι	διθῆναι	διθεῖς -εῖσα -εν

B. Verbos en -μι con sufijo -vu- en el tema de presente

**Verbo δείκνυμι *mostrar*
VOZ ACTIVA**

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	δείκ-νυ-μι δείκ-νυ-ς δείκ-νυ-σι δείκ-νυ-μεν δείκ-νυ-τε δείκ-νυ-σαι(ν)	δείκ-νύ-ω δείκ-νύ-ης δείκ-νύ-ῃ δείκ-νύ-ωμεν δείκ-νύ-ητε δείκ-νύ-ωσι(ν)	δεικνύ-οιμι δεικνύ-οις δεικνύ-οι δεικνύ-οιμεν δεικνύ-οιτε δεικνύ-οιεν	δείκ-νυ δείκ-νύ-τω	δείκ-νύ-ναι	M δεικ-νύ-ς δεικ-νύ-ντος F δεικ-νύ-σα δεικ-νύ-σης N δεικ-νύ-ν δεικ-νύ-ντος
IMPERFECTO	ἐ-δείκ-νυ-ν ἐ-δείκ-νυ-ς ἐ-δείκ-νυ ἐ-δείκ-νυ-μεν ἐ-δείκ-νυ-τε ἐ-δείκ-νυ-σαιν					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	δείξω		δείξοιμι		δείξειν	M δείξας, -αντος F δείξασα, -ης N δείξαν, -αντος
TEMA DE AORISTO						
AORISTO	ἔδειξα ἔδειξας ...	δείξω δειξῆς ...	δείξοιμι δείξοις ...	δείξον ...	δείξαι	M δείξας, -αντος F δείξασα, -ης N δείξαν, -αντος
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	δεδειχα	δεδείχω	δεδείχοιμι	δεδειχώς ἴσθι	δεδειχέναι	δεδειχώς -σία -ός
PUPERF.	ἔδεδειχεν					

VOZ MEDIA

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	δείκνυ-μαι δείκνυ-σαι δείκνυ-ται δείκνυ-μεθα δείκνυ-σθε δείκνυ-νται	δείκνυ-ωμαι δείκνυ-η δείκνυ-ηται δείκνυ-ώμεθα δείκνυ-ησθε δείκνυ-ωνται	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοιντο	δείκνυ-σο δείκνυ-σθω	δείκνυ-σθαι	M δεικνύ-μενος δεικνυ-μένου F δεικνυ-μένη δεικνυ-μένης N δεικνύ-μενον δεικνυ-μένου
IMPERFECTO	ἐ-δείκνυ-μην ἐ-δείκνυ-σο ἐ-δείκνυ-το ἐ-δείκνυ-μεθα ἐ-δείκνυ-σθε ἐ-δείκνυ-ντο					
TEMA DE FUTURO						
FUT.	δείξ-ομαι		δείξομην		δείξεσθαι	δείξόμενος -η -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR.	ἐ-δειξ-άμην ἐ-δειξ-ω ...	δείξωμαι	δείξαμην	δείξαι	δείξασθαι	M δειξάμενος, -η, -ον
TEMA DE PERFECTO						
PERF.	δέ-δειγ-μαι δέ-δειξαι ...	δεδειγμένος ω	δεδειγμένος εϊην	δεδειχ	δεδειχθαι	δεδειγμένος, -η, -ον
PUPERF.	ἔ-δε-δειγ-μην					

VOZ PASIVA

Sólo se diferencia de la voz media en los siguientes tiempos:

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE FUTURO						
FUT	δειχ-θήσομαι		δειχ-θησοίμην		δειχ-θήσεσθαι	δειχ-θησόμενος, -η, -ον
TEMA DE AORISTO						
AOR	ἐ-δειχ-θην	δειχ-θῶ	δειχ-θείν	δείχ-θητι	δειχ-θήναι	δειχ-θείς -εῖσα -εν

Verbos con tema en consonante que se conjugan como δείκνυμι:				
PRESENTE	SIGNIFICADO	FUTURO	AORISTO	PERFECTO
ἄγ-νυμι	<i>romper</i>	ἄξω	ἔαξα	ἔαχα, ἔαγα
ζεύγ-νυμι	<i>juntar</i>	ζεύξω	ἔζευξα, ἔζύγην	ἔζευγμαι
μείγ-νυμι	<i>mezclar</i>	μείξω	ἔμειξα, ἔμίγην	μέμειγμαι
όλ-λυμι	<i>perder</i>	όλῶ	ώλεσα	όλώλεκα, ὄλωλα
όμ-νυμι	<i>jurar</i>	όμοῦμαι	ώμοσα	όμώμοκα
πτήγ-νυμι	<i>cuajar</i>	πτήξω	ἔπτηξα, ἔπάγην	πέπτηγα
ρήγ-νυμι	<i>romper</i>	ρόήξω	ἔρρηξα, ἔρράγην	ἔρρηκα, ἔρρωγα

Verbos con tema en vocal que se conjugan como δείκνυμι:				
PRESENTE	SIGNIFICADO	FUTURO	AORISTO	PERFECTO
ζώ-ννυμι	<i>ceñir</i>	ζώσω	ἔζωσα	ἔζωκα
κερά-ννυμι	<i>mezclar</i>	κερῶ	ἐκέρασα	κέκραμαι
κρεμά-ννυμι	<i>colgar</i>	κρεμάσω, κρεμῶ	ἐκρέμασα	κεκρέμακα
πτετά-ννυμι	<i>desplegar</i>	πτετάσω, πτετῶ	ἐπτέτασα	πέπτημαι
σβέ-ννυμι	<i>apagar</i>	σβέσω	ἔσβησα, ἔσβην	ἔσβηκα
σκεδά-ννυμι	<i>dispersar</i>	σκεδάσω, σκεδῶ	ἐσκέδασα	ἐσκέδασμαι
στορέ-ννυμι	<i>extender</i>	στορέσω	ἐστόρεσα	ἐστόρεσμαι

C. Verbos en -μι defectivos

1. Verbo εἰμί (cf. latín *sum*) **ser, estar, haber, existir** (Estudiado en la página 324 de este Apéndice gramatical)

2. Verbo εἶμι (cf. latín *ire*) **ir**

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	Voy, iré εἶμι εἶ εἰσι(ν) ἴμεν ἴτε ίασι(ν)	Vaya ἴω ἴης ἴη ἴωμεν ἴητε ἴωσι(ν)	Fuera ἴοιμι ἴοις ἴοι ἴοιμεν ἴοιτε ἴοιεν	Ve tú ἴθι ἴτω ἴτε ἴοιτων	iéναι	Que va, yendo M. ióν iόντος F. iούσα iούσης N. iόν, iόντος
IMPERFECTO	ἦα ῆεισθα ῆει ῆμεν ῆτε ῆσαν	ῆειν ῆεις ῆειν ῆειμεν ῆειτε ῆεσαν				

Se conjugan como εἶμι sus compuestos:

ἄν-ειμι *volver,*
ἄπ-ειμι *marchar,*

ἔξ-ειμι *salir,*
ἔπ-ειμι *dirigirse a,*

πρόσ-ειμι *acercarse.*

3. Φημί (cf. latín *fari*) **decir**

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTE	φημί φής φησί φαμέν φατέ φασί(ν)	φῶ φῆς φῆ φῶμεν φῆτε φῶσι	φαίνω φαίνης φαίνω φαίμεν φαῖτε φαίνεν	φάθι φάτω φάτε φάντων	φάναι	
IMPERFECTO	ἔφην ἔφης / ἔφησθα ἔφη ἔφαμεν ἔφατε εφασαν					

TEMA DE FUTURO						
FUT.	φήσω		φήσοιμι		φήσειν	φήσων, φήσουσα, φήσον
TEMA DE AORISTO						
AOR.	ἔφησα	φήσω	φήσαιμι	δεῖξαι	φήσαι	φήσας, φήσασα, φήσαν

4. ἤμι (cf. latín *aio*) **decir**

Solo se emplean las formas: ἤμι *digo;* ἤν δ' ἐγώ *yo decía / dije;* ἢ δ' ὅς *él decía / dijo.*

5. Κάθημαι (compuesto de κατά + ἴμαι) *estar sentado*

Solo se usa en presente e imperfecto medios atemáticos totalmente regulares.

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTES	κάθη-μαι κάθη-σαι κάθη-ται καθή-μεθα κάθη-σθε κάθη-νται			κάθη-σο καθή-σθω κάθη-σθε καθή-σθων	καθή-σθαι	καθή-μενος, -η, -ον
IMPERFECTO	έκαθή-μην έκάθη-σο έκάθη-το έκαθή-μεθα έκάθη-σθε έκάθη-ντο					

6. Κεῖμαι *yacer*

Se usa en presente, imperfecto y futuro medios atemáticos totalmente regulares.

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTES	κεῖ-μαι κεῖ-σαι κεῖ-ται κεί-μεθα κεῖ-σθε κεῖ-νται			κεῖ-σο κεί-σθω κεῖ-σθε κεί-σθων	κεῖ-σθαι	κεῖ-μενος, -η, -ον
IMPERFECTO	έκει-μην έκει-σο έκει-το έκει-μεθα έκει-σθε έκει-ντο					
TEMA DE FUTURO						
FUTURO	κεί-σομαι κεί-σει κεί-σεται etc.					

7. Οἶδα (tema *Fíδ-, cf. latín *uid-eo*) *yo sé*. Es un perfecto arcaico con significación de presente.

	INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
TEMA DE PRESENTE						
PRESENTES	Yo sé οἶδα οἶσθα οἶδε(v) ἴσ-μεν ἴσ-τε ἴσ-ασι(v)	Yo sepa εἰδῶ εἰδῆς etc.	Yo supiera εἰδείην εἰδείης etc.	Sabe tú sepa él ἴσθι ἴστω ἴστε ἴστων	Saber εἰδέναι	Sabiendo, que sabe, que sabía εἰδώς, εἰδυία, ειδός
IMPERFECTO	Yo sabía ἡρῆ ἡρῆσθα ἡρῆι ἡρμεν ἡρτε ἡρσαν	ἡρεῖν ἡρεῖσθαι ἡρεῖσι ἡρειμεν ἡρειτε ἡρεσαν				
TEMA DE FUTURO						
FUTURO	Yo sabré εἰσομαι εἰσει etc.		εἰσοίμην εἰσοιο etc.		Haber de saber εἰσεσθαι	Haciendo de saber, que sabrá εἰσόμενος, -η, -ον

Se conjuga como οἶδα su compuesto σύνοιδα *tener conciencia de, saber*.

6. ADVERBIOS

Adverbios de modo.

Adverbios en -ως. Muchos adverbios de modo se forman sobre adjetivos y participios, cambiando la -v del genitivo plural masculino por una -s:

ADJETIVO	SIGNIFICADO	GENIT. PLURAL	ADVERBIO	SIGNIFICADO
σοφός	<i>sabio</i>	σοφῶν	σοφώς	<i>sabiamente</i>
πᾶς	<i>todo</i>	Πάντων	πάντως	<i>totalmente</i>
σώφρων	<i>prudente</i>	σωφρόνων	σωφρόνως	<i>prudentemente</i>
ἀληθής	<i>verdadero</i>	ἀληθῶν	ἀληθῶς	<i>verdaderamente</i>
ήδυς	<i>agradable</i>	ήδεων	ήδεως	<i>agradablemente</i>
ῶν	<i>que es, siendo</i>	ὄντων	ὄντως	<i>realmente</i>
διαφέρων	<i>que difiere</i>	διαφερόντων	διαφερόντως	<i>diferentemente</i>

Comparativos y superlativos de los adverbios. Se forman añadiendo a los adjetivos en grado comparativo la terminación del acusativo neutro singular y en grado superlativo la terminación neutra plural.

Σοφώς *sabiamente*, comparativo σοφώτερον *más sabiamente*, superlativo σοφώτατα *muy sabiamente*; ήδεως *agradablemente*, comparativo ήδιον *más agradablemente*, superlativo ήδιστα *muy agradablemente*.

Muchos adjetivos se emplean adverbialmente en acusativo singular neutro: ήδύ *agradablemente*, μέγα *grandemente*, οὐδέν *de ningún modo*.

Adverbios de lugar. Muchos adverbios de lugar tienen terminaciones comunes que tienen su significado propio. Las terminaciones -ou, -θι significan lugar *en donde*; -οι, -σε, -δε lugar *a donde*; -θεν lugar *de donde* y -η lugar *por donde*:

En donde	A donde	De donde	Por donde
ποῦ <i>¿dónde?</i>	ποῖ <i>¿a dónde?</i>	πόθεν <i>¿de dónde?</i>	πῆ <i>¿por dónde?</i>
πού en alguna parte.		ποθέν de alguna parte.	πῆ por alguna parte.
ἐνθα aquí.	ἐνθάδε hacia allí, acá.	ἐνθένδε de aquí.	τῆδε por aquí.
ἐνταῦθα aquí, allí.	ἐνταῦθα acá, allá.	ἐντεῦθεν de allí.	ταύτῃ por ahí.
ἐκεῖ allí.	ἐκεῖσε allí.	ἐκεῖθεν de allí.	ἐκείνῃ por allá.
οῦ, ἐνθα donde.	οῖ, ἐνθα adonde.	ὅθεν, ἐνθεν de donde.	ἥ por donde.
αὐτοῦ en el mismo lugar.	αὐτόσε al mismo lugar.	αὐτόθεν del mismo lugar	
ἄλλοθι en otra parte.	ἄλλοσε a otro lugar.	ἄλλοθεν de otro lugar.	ἄλλῃ por otro lugar.
πολλαχοῦ en muchas partes.	πολλαχόσε a muchas partes.	πολλαχόθεν de muchas partes.	πολλαχῆ por muchas partes.
οἴκοι en casa.	οίκαδε a casa.	οἴκοθεν de casa.	
ἄνω arriba.		ἄνωθεν de arriba.	
κάτω abajo.		κάτωθεν de abajo.	
ἔξω fuera.		ἔξωθεν de fuera.	
ἔνδον dentro.		ἔνδοθεν de dentro	
Αθήνησι en Atenas.	Αθήναζε a Atenas.	Αθήνηθεν de Atenas.	

Adverbios de tiempo.

ἀεὶ siempre	πρίν, πρότερον antes	οὕπω todavía no, aún no	ποτε algúun día
σήμερον hoy	ἄρτι hace poco	πρώτον primeramente, primero	ένιοτε a veces
χθές ayer	πάλαι hace poco; en otro tiempo	ὕστερον después	οὕποτε nunca
πώην anteayer.	νεωστί recientemente	είτα, ἔπειτα después	τότε entonces
αὔριον mañana	αύτικά enseguida	τέλος finalmente	ὅτε cuando
πρωὶ temprano	εύθυς seguidamente	πάλιν de nuevo	όποτε cuando, siempre que
όψε por la tarde	ἡδη ya	πολλάκις muchas veces	
νύκτωρ de noche	ἔτι aún, ya, todavía	ἄμα al mismo tiempo	
νῦν, νυνí ahora	οὐκέτι ya no	πότε; ¿cuándo?	

Adverbios de cantidad.

ἄλις bastante	παντάπασιν enteramente	μάλια muy, mucho	ποσόν en cierta cantidad
ἄγαν, λίαν demasiado	κομιδῆ completamente	μᾶλλον más	ποσοῦτον tanto
ἄδην abundantemente	πολύ mucho	μάλιστα sobre todo	όσον, óποσον tanto como.
σχέδον casi	μικρόν poco, casi	μόνον sólo, solamente	
πάνου enteramente	όλιγον poco	πόσον; ¿cuánto?	

Adverbios de afirmación.

vai sí vai, μὰ τοὺς θεούς <i>si, por los dioses</i> νῆ τὸν Δία <i>sí, por Zeus</i>	γέ (enclítica) <i>ciertamente, al menos</i> ἡ <i>seguramente</i> ἢ μήν <i>sí, seguramente</i>	δή <i>ciertamente</i> τοι (enclítica) <i>en verdad</i> πάνυ, πάνυ γε <i>en absoluto</i> .
--	---	---

Adverbios de negación.

οὐ, οὐκ, οὐχ, οὐχί, μή <i>no</i> οὐδέ, μηδέ <i>y no</i> οὔτε... οὕτε, μήτε... μήτε <i>ni... ni</i>	οὐδαμῶς, μηδαμῶς <i>de ninguna manera</i> οὐδέποτε, μηδέποτε <i>nunca, jamás</i> οὐ μὰ τὸν Δία <i>no, por Zeus</i> .
--	--

Usos de la negación.

Où y sus compuestos se usan en oraciones que expresan un hecho, un juicio, una interrogación. Mή y sus compuestos se usan cuando se expresa una prohibición, un deseo, un temor, una suposición.

Una negación simple se anula con una negación compuesta que vaya delante y se refuerza con una negación compuesta que le siga:

Οὐδεῖς οὐκ ἦλθε *nadie no vino = todos vinieron.*

Οὐκ ἦλθε οὐδεῖς *Nadie vino.*

Adverbios interrogativos.

ἢ, ἀρα <i>¿...?</i> ἄρ' οὐ <i>¿acaso no?</i> οὐκούν <i>¿acaso, pues, no?</i>	μή, ἀρα μή <i>¿acaso?</i> μῶν <i>¿es que?</i> πότερον... ἢ <i>¿... o ...?</i>
--	---

Adverbios de duda.

κǐσως <i>quizá</i> που (enclítica) <i>puede ser, en cierto modo</i>	τάχα <i>probablemente</i> δήθεν, δήπτου <i>probablemente, sin duda, tal vez.</i>
--	---

7. PREPOSICIONES

	PREP.	ACUSATIVO	GENITIVO	DATIVO
UN CASO	ἀνά εἰς	hacia arriba, por, durante. a, hacia.		
	ἀντί ἀπό ἐκ, ἐξ πρό		frente a, en vez de. de, lejos de. de, desde, fuera de. ante(s), por.	
	ἐν σύν			en, entre. con.
DOS CASOS	διά κατά μετά ύπερ	por, a causa de. hacia abajo, por, según, durante. después de. sobre, más allá de.	por, a través de. de arriba -abajo, contra. en compañía de, con. sobre, por.	en, entre (poesía)
TRES CASOS	ἀμφὶ ¹ ἐπι παρά περί πρός ύπό	respecto a. a, hacia, contra. durante, a lo largo de, hacia el lado de. al rededor de. hacia, delante de. debajo de.	acerca de. sobre, en. de, de parte de. acerca de. de, del lado de. bajo, por.	alrededor de. sobre, acerca de, en. al lado de, en. alrededor de. junto a, además de. bajo.

8. CONJUNCIONES

A. Conjunciones coordinantes		B. Conjunciones subordinantes	
Copulativas	καὶ, τε (enclítica) <i>y</i> . καὶ ... καὶ ... (<i>τε... τε...</i>) <i>no sólo ... sino también</i> . μὲν ... δέ... <i>por un lado ... por otro</i> , <i>y</i> .	ΟΤΙ, ώς <i>que</i> .	
Disyuntivas	ἢ ... ο. ἢ ... ἢ ... ο ... ο...	εἰ <i>si</i> . εἴτε εἴτε <i>si ... o si</i> . πότερον ἢ <i>si .. o</i> . εἰ ἢ <i>si ... o</i> .	
Adversativas	ἀλλὰ <i>pero, sino</i> . δέ <i>por otra parte</i> . αὐτὸν <i>en cambio, a su vez</i> . γε, γουν (< γε οὖν) <i>por lo menos</i> . μήν, μέντοι <i>sin embargo</i> . όμως <i>y sin embargo</i> . καίτοι, καὶ μήν <i>no obstante</i> . ἀλλὰ γάρ <i>pero es que</i> .	Ἴνα, ώς, ὅπως (subj.) <i>para, para que</i> .	
Consecutivas	ἄρα <i>pues</i> . οὖν <i>por consiguiente</i> . ούκοῦν <i>pues no</i> . δή <i>evidentemente</i> . τοιγάρ, τοιγάρτοι <i>así, en efecto</i> . τοινύν <i>toiyarouñ así pues</i> .	ΟΤΙ, ώς, ἐπει, ἐπειδή, διότι <i>por, porque, puesto que</i> .	
Causales	γάρ <i>pues</i> . καὶ γάρ <i>y en efecto</i> .	ΩΣΤΕ <i>(de manera) que</i> .	
		εἰ (ind., opt.) <i>si</i> . εἰπτερ <i>sí</i> . εἰ ἄρα, εἰ που <i>si acaso, si por casualidad</i> . ἔάν (εἰ ἄν), ἢν, ἄν (subj.) <i>si, si acaso</i>	
		εἰ καὶ, καὶ εἰ <i>aunque</i> . κάν (καὶ ἔάν) <i>aunque</i> . οὐδ' εἰ, οὐδ' εάν <i>aunque no</i> . καίπερ (part.) <i>por más que</i> .	
		ΟΤΕ <i>cuando</i> . ὅταν <i>siempre que</i> . ἐπει, ἐπειδή <i>después que</i> . ήνικα <i>cuando, en el momento en que</i> . ἔως, μέχρι, μέχρι οὐ <i>hasta que</i> . ἔξ οὐ, ἀφ' οὐ <i>desde que</i> . ἐν ω̄ <i>mientras</i> . πριν (inf., ind.) <i>antes que</i> .	

9. SINTAXIS DE LOS CASOS

NOMINATIVO

Sujeto	Ο ἄνθρωπος ἔξεκάλυψεν τὸν νεκρόν. Τὰ φύλλα τίππει.	<i>El hombre</i> desveló el cadáver. <i>Las hojas</i> caen.
Atributo	Πάντων χρημάτων μέτρον ἔστιν ἄνθρωπος.	<i>El hombre</i> es <i>la medida</i> de todas las cosas.

VOCATIVO

Llamada, apelación	Εἶεν, ω̄ βέλπιστε.	Y bien, <i>buen hombre</i> .
--------------------	--------------------	------------------------------

ACUSATIVO

I. Complemento directo (CD)	Ἐβλεπτε καλὸν δένδρον. Λύω τούς ἱππους.	<i>Miraba un hermoso árbol.</i> <i>Desato los caballos.</i>
Doble acusativo: CD de persona y cosa	Οι διδάσκαλοι γλώσσαν τὴν Ἀττικὴν ἐδίδασκον τοὺς παιδίας. Ο στρατηγός στρατιώτας τὰ ὅπλα ἀπαίτει.	<i>Los maestros enseñaban a los niños la lengua ática.</i> <i>El general pide las armas a los soldados.</i>
Doble acusativo: CD y predicativo del CD	Ο ναύτης τὸ πλοῖον οἴκον νομίζει. Ο στρατηγός τὸν στρατιών λοχαγὸν ἐποίησε.	<i>El marinero considera la nave (como) su casa.</i> <i>El general hizo (nombró) capitán al soldado.</i>
Acusativo interno	Καλήν χορείαν ἔχόρευον. Μάχην δεινήν ἐμάχοντο.	<i>Bailaban un hermoso baile.</i> <i>Guerreaban una guerra espantosa.</i>
II. Complemento circunstancial (CC)		
Acusativo de dirección	Λύσανδρος δέ παρέπλει εἰς Λάμψακον. Βαίνω πρὸς ποταμόν.	<i>Lisandro navegaba en dirección a Lámpsaco.</i> <i>Me encamino hacia el río.</i>
Acusativo de extensión	Ἀπέχει τῆς Ἰταλίας δέκα στάδια. Ἐντεῦθεν ἔξελαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας σταθμοὺς πέντε παρασάγγας τριάκοντα.	<i>Dista de Italia diez estadios.</i> <i>Desde allí avanza a través de Licaonia durante cinco jornadas, treinta parasangas.</i>
Acusativo de relación	Πόδας ὄκυς Αχιλεύς.	<i>Aquiles rápido de pies.</i>
Acusativo adverbial	Τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα. Τοῦτον τὸν τρόπον	<i>Al principio.</i> <i>De este modo.</i>

GENITIVO

I. Genitivo propio		
Complemento de un sustantivo	ο Παρθηνών τῶν Ἀθηνῶν. Σωκράτης τοῦ Σωφρονίσου. πιοταμὸς τεπτάρων σταδίων τὸ εὔρος.	El Partenón <i>de Atenas</i> . Sócrates <i>el (hijo) de Sofroniso</i> . Un río <i>de cuatro estadios de ancho</i> .
Complemento de un adjetivo	ἔργον κοινὸν ἐμοῦ καὶ σοῦ. ἐμπειρος τῆς πολιτείας. τῆς πόλεως οὐ μέτοχος εἶναι	Un trabajo común <i>a mí y a ti</i> . Experto <i>en los asuntos públicos</i> . No ser participante <i>de la ciudad</i> .
Complemento de régimen de un verbo	Οἱ πρόσχωροι μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. Πρότερον τούτου ὁ Περδίκκας ἐβασίλευε Μακεδονίας. Τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο.	Los vecinos <i>participaron de la fiesta</i> . Antes de eso, Péridas gobernaba <i>Macedonia</i> . Acuérdate <i>de los amigos ausentes</i> .
Complemento de un adverbio	πιγνίκα ἔστι τῆς ἡμέρας... ποῦ τῆς γῆς ἔσμεν...	¿Qué parte <i>del día</i> es? (¿qué hora es?). ¿En qué parte <i>de la tierra</i> estamos?
II. Genitivo-ablativo		
Separación	λύειν δῆμον κακότητος.	Librar al pueblo <i>del vicio</i> .
Complemento agente	Λυδοὶ ὑπὸ τῶν Πέρσων ἐδεσούλωντο.	Los lidiados habían sido esclavizados <i>por los persas</i> .
Comparación	Ἄρχων ἀγαθὸς οὐδὲν διαφέρει πατρὸς ἀγαθοῦ.	Un buen gobernante en nada se diferencia <i>de un buen padre</i> .

DATIVO

I. Dativo propio		
Dativo complemento indirecto (CI)	Δίδωμι βιβλίον παιδί.	Doy <i>un libro a un niño</i> .
Dativo de interés	ή στρατιά στὸν οὐκ εἶχε αὐτῷ. ἄρχησε θεοῖς.	el ejército no tenía trigo <i>para él</i> . Danzó <i>para [en honor de] los dioses</i> .
Dativo simpatético	Ὥλετο μέν μοι νόστος.	Se perdió <i>para mí</i> el regreso (se perdió mi regreso).
Dativo ético	Τούτῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νοῦν.	Aplicadme bien la inteligencia a esto / prestadme bien atención a esto.
Dativo posesivo	Ἔν τῷ Κύρῳ ἄρμα χρυσοῦ ἐν τῷ πεδίῳ.	Había <i>para Ciro</i> un carro de oro en la llanura (Ciro tenía un carro de oro en la llanura).
Dativo agente	Πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. Ὦς μοι πρότερον δεδήλωται.	Será muy llorado <i>por ti</i> . Como se ha demostrado antes <i>por mí</i> .
Dativo de relación	Τέθνηκεν ὑμῖν πάλαι.	Para <i>vosotros murió hace tiempo</i> .
II. Dativo instrumental		
Instrumental	Ἐπεσον ὄνειδισον. Ὥρώμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς.	Insúltalo <i>con palabras</i> . Vemos <i>con los ojos</i> .
Sociativo o comitativo	὾δε μνηστήρσιν ὄμιλεῖ.	Este se reúne <i>con los pretendientes</i> .
III. Dativo locativo		
	Πεδίῳ ἔπεσε. Ἐξηκοστῷ ἔτει μετὰ ἤλιου ἄλωσιν.	Cayó <i>en la llanura</i> . En el <i>sexagésimo año</i> después de la conquista de Troya.

USO DE MODOS Y TIEMPOS

Construcciones ordinarias

Acción real	Indicativo.
Acción potencial	Optativo presente o aoristo con ἄν.
Acción irreal	Imperfecto o aoristo de indicativo con ἄν.
Acción eventual	Subjuntivo con ἄν.

ESQUEMA DE LAS ORACIONES

ORACIONES SIMPLES		ORACIONES	DEFINICIÓN	MODO DEL VERBO	CONJUNCIÓN INTRODUCTORA
ORACIONES SIMPLES	Enunciativas	Afirman o niegan	Construcción ordinaria		
	Volitivas: Desiderativas Imperativas	Deseo o probabilidad Una orden Una prohibición	Optativo o indicativo irreal. Imperativo o subjuntivo Imperativo o subj. aoristo	εἰθε, εἰ γάρ οjalá. Neg. μη.	
	Interrogativas simples	Parciales: preguntan por una parte de la oración. Totales: preguntan por la totalidad de la oración	Indicativo	Pronombres o adverbios interrogativos: τίς, πότε, ποῦ. Partícula ἀπά oú / μή o sólo signo de interrogación (?)	
	Interrogativas dobles	Preguntan por dos o más elementos		πότερον, ἀπά si... ἢ (μή, oú) o (no).	
ORACIONES COORDINADAS	Copulativas	Unen oraciones		kai, τε (enclítica) y. καὶ ... καὶ ... (τε... τε...) no sólo ... sino también. μέν ... δέ... por un lado ... por otro, y.	
	Disyuntivas	Expresan opción, alternancia o exclusión		ἢ ο; ἢ ... ἢ ... ο ... ο...	
	Adversativas	Expresan oposición o contrariedad de sentido		ἀλλὰ pero, sino; δέ por otra parte; αὐτὸν en cambio, a su vez; γε, γοῦν (< γε οὖν) por lo menos; μέντοι sin embargo	
	Consecutivas o ilativas	Expresan una consecuencia		ἄρα pues; οὖν por consiguiente; ούκον pues no; δή evidentemente; τοιγάρτοι así, en efecto; τοινυν τοιγάρουν así pues.	
	Sustantivas	dependientes de verbos de: - opinión, voluntad, impersonales - decir, pensar, creer - verbos de temor	Misma función que un sustantivo	Infinitivo Indicativo o infinitivo Subjuntivo	ὅπι, ως, ὅπως; μή que, μη οú que no
	Interrogativas			Indicativo	Simples: ει, pronombres o adverbios interrogativos. Dobles: ει, πότερον, si... ἢ (μή, oú) o (no).
	Adjetivas	El relativo concuerda en gén. y númer. con un sust. o pron. de su or. principal.	Misma función que un adjetivo	Indicativo	Pronombres y adverbios relativos.
	Finales			Subjuntivo (optativo oblic.)	ἴνα, ώς, ὅπως. Negación μη.
ORACIONES SUBORDINADAS	Consecutivas			Indicativo	ώστε, ώς. Neg. οú.
	Causales			ώστε, ώς. Neg. μη	
	Temporales			Indicativo	ὅτι, ώς, ἐπει, ἐπειδή, διότι por, porque, puesto que.
	Adverbiales			Indicativo o subjuntivo	ὅτε, ὅποτε, ἥνικα cuando; ὅταν siempre que; ἐπει, ἐπειδή después que; ένος, μέχρι, μέχρι οú hasta que; έξ οú, ἀφ οú desde que; ἐν ώ mientras; πριν (inf., ind.) antes que
	Condicionales			Indicativo	Neg. μη.
	Reales			Subjuntivo	εἰ si.
	Eventuales			Optativo	ἔάν, ἦν, ἀν si
	Potenciales			Impf. aor. ind.	εἰ si.
ORACIONES DE PARTICIPIO	Ireales			Participio = condicionales	καίπερ. Neg. οú εἰ καί, καὶ ει, ἔάν καί, καὶ ἔάν καί, καὶ ἔάν καί aunque.
	Concesivas			Indicativo	ώσπερ, ώς como ώσπερ ἀν ει como si.
	Comparativas				
	Atributivo (con artículo)	= oración de relativo			Neg. οú.
ORACIONES DE PARTICIPIO	Apositivo del sujeto (sin artículo)	= oración circunstancial			Neg. οú o μη.
	Predicativo (sin artículo)	del sujeto del complemento = oración completiva			Con los verbos: τυγχάνω, λανθάνω, φάίνομαι. Neg. οú o μη. Con verbos de ver, oír, saber, ignorar, comprender.
	Absoluto en genitivo o acusativo	= oración circunstancial			